Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 800
Marți 26 dec. 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

În S. M. T.-uri

Toată atenția reparării la timp și în bune condiții a utilajului agricol

Obținerea unor producții sporite la hectar în anul 1962 depinde în mare măsură și de felul în care tractoarele și mașinile agricole sînt revizuite și reparate. Pregătirea la timp și în bune condiții a utilajului agricol, efectuarea unor reparații de calitate și la un preț de cost cît mai scăzut, constituie una din condițiile cele mai importante în realizarea sarcinilor sporite care stau în fața mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare.

Ca urmare a măsurilor luate, unele stațiuni de mașini și tractoare au izbutit să elimine vîrfurile de reparații din perioada de iarnă, obținînd rezultate bune în această direcție. Astfel S.M.T.-urile din regiunile Dobrogea și Mureș-Autonomă Maghiară, au reparat și revizuit pînă la data de 20 decembrie, 45 la sută din parcul de tractoare, cele din regiunea Argeș, 44 la sută.

Deși unele unități au ajuns exemplu S.M.T.-urilor fruntașe eliminînd vîrfurile de reparații din timpul iernii, (așa cum este cazul S.M.T. Sibioara, regiunea Dobrogea, S.M.T. Niculești-Jianu, regiunea Galați, S.M.T. Hărman, regiunea Brașov etc.), totuși volumul reparațiilor care trebuie executate în perioada următoare se menține încă ridicat. Așa, de exemplu, din parcul existent, va trebui să se efectueze în perioada de iarnă reparații generale și capitale la 41 la sută din totalul de tractoare, la 66 la sută din numărul plugurilor, la 75 la sută din semănători etc. Rămase în urmă cu reparațiile sînt mai ales S.M.T.-urile din regiunea Bacău, care au realizat abia 9 la sută din volumul de reparații planificat la tractoare, cele din regiunea Oltenia (13 la sută) și din alte regiuni.

Realizările nesatisfăcătoare ale S.M.T.-urilor din regiunile amintite se datoresc și faptului că nu s-au luat măsuri ca motoarele și tractoarele defecte să fie introduse din vreme spre reparare în centrele mecanice. S.M.T.-urile din regiunea Iași, de exemplu, nu au trimis centrelor mecanice de curînd nici un motor din cele 140 planificate, iar din 14 tractoare, au introdus abia unul singur.

Trebuie arătat că majoritatea S.M.T.-urilor s-au pregătit din vreme pentru a face față executării reparațiilor din această iarnă; au fost asigurate atelierele mecanice bine amenajate și utilate, s-au procurat din vreme piesele de schimb și materialele necesare etc. Așa stau lucrurile, de pildă, la S.M.T.-urile Topraisar și Dorobanțu din regiunea Dobrogea, Niculești Jianu din regiunea Galați, Caracal și Bechet din regiunea Oltenia, Ceacova și Freidorf din regiunea Banat și altele. În aceste S.M.T. ca și în altele, de altfel, a fost asigurată încălzirea centrală a atelierelor mecanice prin folosirea cazanelor de la locomobile, mașinile-unelte au fost revizuite, iar utilajele primite prin dotare, montate și date în folosință, astfel încît în prezent reparațiile se desfășoară în condiții optime. Nu aceeași preocupare au dovedit însă alte S.M.T.-uri pentru pregătirea atelierelor în vederea reparațiilor de iarnă. La unele stațiuni de mașini și tractoare, utilajele de atelier primite prin dotare nu au fost montate la timp pentru a fi utilizate cu întreaga capacitate în procesul de reparații. La S.M.T. Poiana Mare, regiunea Oltenia, bunăoară, ciocanul pneumatic cu care a fost dotată stațiunea a stat luni de zile nemontat; de asemenea, la S.M.T. Cîmpia Turzii, regiunea Cluj, nu au fost montate bancul de rodaj motoare și dispozitivul de îndreptat paliere.

Problema centrală în executarea reparațiilor o constituie calitatea acestora. Numai efectuarea unor reparații de bună calitate, potrivit prescripțiilor tehnice stabilite, poate asigura funcționarea neîntreruptă a mașinilor, reducerea la maximum a defecțiunilor accidentale din timpul campaniilor de exploatare și mărirea duratei de funcționare între două reparații. În scopul realizării unor lucrări corespunzătoare din punct de vedere calitativ, trebuie acordată toată atenția aplicării tehnologiilor elaborate de I.C.M.A., care constituie un îndreptar prețios în efectuarea reparațiilor pentru fiecare mecanic de atelier, pentru fiecare mecanizator.

Ca un fapt îmbucurător se constată că în ultimul timp S.M.T.-urile acordă o mai mare preocupare introducerii tehnicii noi, respectiv creării și folosirii cu succes a unor utilaje și dispozitive care le ajută mult în procesul execuției reparațiilor. Pe această linie trebuie arătat că multe S.M.T. și-au construit băi de degresat piese, bancuri pentru încercarea și rodajul ridicătoarelor hidraulice, dispozitive pentru vulcanizat camere de aer etc.

Din păcate însă nu în toate S.M.T.-urile se acordă atenția cuvenită calității reparațiilor. Se poate cita cazul S.M.T. Smeeni, regiunea Ploiești, unde curățenia în timpul montajului lasă de dorit, admițîndu-se montarea la tractoare a rulmenților murdari de nisip. Criticabilă este și atitudinea conducerii S.M.T.-urilor Băneasa din regiunea București și Albești, regiunea Suceava, unde pînă nu de mult se foloseau scule improvizate.

În executarea unor reparații de bună calitate, un rol deosebit îl au comisiile de recepție din stațiunile de mașini și tractoare. În cele mai multe cazuri acestea sînt exigente, verifică cu atenție utilajele reparate și fac observațiile necesare pentru remedierea unor defecțiuni sau completarea mașinilor cu piesele și organele de asamblare lipsă. În alte cazuri însă comisiile de recepție, în goana de a avea cît mai multe utilaje reparate, fac verificări superficiale, admițînd utilaje incomplete sau cu unele defecțiuni. Această practică trebuie combătută cu toată hotărîrea.

★

Sarcinile sporite care stau în fața S.M.T.-urilor în viitoarele campanii impun a se lua toate măsurile pentru ca tractoarele și mașinile cu care au fost dotate aceste unități să fie reparate și pregătite la timp și în bune condiții. Numai asfel stațiunile de mașini și tractoare vor putea contribui la creșterea producției la hectar, la întărirea rolului lor de organizator al producției în gospodăriile agricole colective.

Ing. I. TOPÎRCEANU
director tehnic în Ministerul Agriculturii

Inalta prețuire a muncii

Cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, Consiliul de Stat al R. P. Romîne a conferit o serie de titluri, ordine și medalii unor întreprinderi industriale și unități agricole socialiste, precum și unui mare număr de oameni ai muncii care s-au distins prin munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. Printre unitățile decorate cu „Ordinul Muncii" clasa I-a se numără și uzinele „Semănătoarea" și „Vasile Roaită" din București și „I. C. Frimu" din Sinaia, pentru contribuția de seamă pe care au adus-o la înzestrarea agriculturii cu mașini și utilaje și pentru crearea de noi tipuri de mașini agricole perfecționate, pentru rezultatele obținute în creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

În fiecare din cele trei întreprinderi, festivitățile de înmînare a înaltelor distincții au fost prilej de adevărată sărbătoare pentru colectivele de muncă și în același timp prilej de trecere în revistă a succeselor dobîndite și de noi angajamente pentru obținerea de victorii și mai importante.

La uzinele „Semănătoarea"

Uzinele „Semănătoarea" numără 12 ani de activitate, ani în decursul cărora fosta fabricuță de case de bani „Fichet", alcătuită din cîteva hale dărăpănate, s-a transformat în puternica uzină de astăzi, o unitate industrială modernă. Cît de mari sînt progresele înregistrate de această unitate a industriei noastre socialiste se oglindește și în faptul că producția din 1950 se realizează în anul 1961 în numai 15 zile. În prezent, la fiecare jumătate de oră se produce o combină.

Despre toate aceste succese s-a vorbit în cadrul adunării festive consacrată decorării uzinei cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Pentru înalta distincție primită, colectivul uzinei a fost felicitat de tov. Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului Orășenesc de partid al P.M.R., și de tov. Gh. Rădoi, adjunct al ministrului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

La festivitate au luat cuvîntul directorul uzinei, tov. Ioan Mănescu, matrițerul fruntaș Teodor Bălan și inginerul Ion Dimitriu. Vorbitorii au exprimat atît hotărîrea celor 75 de muncitori, tehnicieni și ingineri decorați cu ordine și medalii, cît și a întregului colectiv de a obține în anul ce vine succese și mai mari în munca pentru realizarea și depășirea planului.

La uzinele „Vasile Roaită"

O importantă contribuție la înzestrarea agriculturii noastre cu tehnica modernă, la întărirea alianței frățești dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare o aduc și uzinele „Vasile Roaită". Numai în cursul anilor 1960—1961, această puternică întreprindere bucureșteană a livrat S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat 16.090 semănători universale, 9188 semănători de porumb, sute de pompe centrifugale și însemnate cantități de piese de schimb pentru mașini agricole.

Exprimîndu-și bucuria pentru înalta distincție acordată, care încununează aceste realizări, colectivul uzinei și-a luat angajamentul să muncească pe viitor cu și mai multă rîvnă pentru perfecționarea și reducerea prețului de cost al mașinilor și utilajelor agricole și pentru a livra agriculturii mașini și utilaje tot mai perfecționate.

Cu prilejul înmînării înaltei distincții, colectivul uzinelor a fost felicitat călduros de tovarășii Ion Constantin, secretar al Comitetului Orășenesc P.M.R. București și de tov. Virgil Actarian, adjunct al ministrului Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini.

La uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia

Adunarea festivă consacrată decorării uzinei cu „Ordinul Muncii" clasa I a prilejuit momente de mare bucurie și muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia.

În acest an, colectivul uzinei și-a îndeplinit cu 24 de zile mai devreme planul producției globale și marfă. S-au obținut peste plan produse în valoare de 22.000.000 lei. Numai cu produsele date peste plan pînă acum se pot confecționa piese de schimb și pompe de injecții pentru încă 5.000 de tractoare. Productivitatea muncii a crescut în acest an cu peste 18 la sută față de 1960, iar prețul de cost a fost redus cu 11,80 la sută.

Cu prilejul înmînării înaltei distincții, numeroși muncitori, ingineri și tehnicieni au ținut să-și exprime dragostea și devotamentul lor față de Partidul Muncitoresc Romîn, de Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

„Ordinul Muncii" clasa I-a a fost înmînat colectivului uzinei de tov. D. Balalia, prim secretar al comitetului regional de partid Ploiești.

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

„Muncitorii, inginerii și tehnicienii din industria constructoare de mașini asigură prin munca lor pricepută, într-o măsură tot mai însemnată, dotarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje moderne la nivelul tehnicii mondiale și în numărul cerut de dezvoltarea agriculturii socialiste. In prezent, pe ogoarele patriei noastre lucrează 52.000 tractoare fizice, peste 23.000 combine de cereale păioase, 48.000 semănători și alte mașini".

(Din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști).

„In prezent, gospodăriile colective dețin rolul preponderent în agricultură; ele cuprind 67 la sută din suprafața arabilă colectivizabilă, fără localitățile de munte, ceea ce înseamnă peste 5.000.000 hectare, și grupează aproape 2 milioane de familii de țărani colectiviști — în timp ce numărul întovărășirilor s-a micșorat la circa 7.100, avînd 23 la sută din această suprafață. Gospodăriile colective și întovărășirile, laolaltă cu gospodăriile agricole ale statului, dețin peste 90 la sută din totalul suprafeței arabile".

(Din cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la încheierea Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști).

Indemn spre tot mai mari succese

Am urmărit cu cea mai mare atenție dezbaterile Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști. Lucrul acesta l-au făcut, firește, toți membrii gospodăriei noastre. Interesul nostru al tuturor, pentru aceste dezbateri este ușor de înțeles. Prețioasele îndrumări ale partidului, experiența înaintată a unor gospodării colective fruntașe, ne sînt de cel mai mare ajutor pentru continua dezvoltare a gospodăriei noastre colective, care va avea ca urmare și creșterea nivelului de trai al colectiviștilor.

Ce anume mi-a reținut îndeosebi atenția din lucrările Consfătuirii? Muncesc ca brigadier de cîmp și, de bună seamă, m-au interesat mai întîi problemele producției vegetale. Rezultate bune am obținut și noi în 1961 la culturile de cîmp. De pildă, brigada pe care o conduc a obținut de pe întreaga suprafață repartizată nouă pentru cultura porumbului, o producție de 4.200 kg boabe la hectar, față de 3.000 kg cît am avut planificat. E o producție bună deși vremea secetoasă din acest an a încercat să ne cam strice socotelile. Dar din cuvîntul multor participanți am înțeles că alte gospodării colective au obținut producții mai mari de pe toată suprafața cultivată, nu numai de pe suprafețele brigăzilor luate separat. Așa, de exemplu, gospodăria colectivă din comuna Miloșești, tot din regiunea noastră, a obținut în medie de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb cîte 5.227 kg boabe la hectar. Am reținut și recoltele bune obținute la gospodăria colectivă din Sîntana, regiunea Crișana, Plopu, regiunea Galați și altele.

Un lucru ne este acum foarte limpede: anume, că nu este destul să aplici cîteva reguli agrotehnice, oricît de bine le-ai aplica. Este neapărat necesar să aplici tot complexul de reguli agrotehnice căci numai astfel poți fi sigur de succes. În 1961 noi am făcut cîte 3 prașile și pe unele parcele chiar cîte 4, dar nu toată suprafața cultivată cu porumb a fost îngrășată. Tot așa cum numai pe o parte din teren, am făcut în toamnă arături adînci. Lucruri foarte interesante am aflat și în legătură cu densitatea plantelor. Cred că în condițiile noastre în urma calculelor făcute de noi și a celor învățate, densitatea cea mai bună este de 28.000—30.000 de plante de porumb la hectar.

Pentru anul viitor, brigada pe care o conduc s-a angajat să obțină pe 100 de hectare din cele 250 ce le vom însămînța cu porumb, cîte 5.000 kg boabe la hectar în cultură neirigată. Pe baza învățămintelor desprinse din lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, noi sîntem hotărîți să muncim în așa fel încît să putem obține această producție de pe întreaga suprafață ce ne-a fost atribuită, adică de pe toate cele 250 de ha. Pentru aceasta consider ca un lucru principal strîngerea și mai mult a colaborării cu brigada de tractoare care ne deservește și, ceea ce am subliniat mai sus, să aplicăm întregul complex de lucrări recomandat de agrotehnică.

MANEA SOARE
brigadier la gospodăria colectivă din comuna Mihail Kogălniceanu, regiunea București

INVAȚAMINTE PREȚIOASE

Plină de învățăminte a fost consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști. Dezbaterile ei au fost urmărite cu viu interes și de membrii gospodăriei noastre colective. Multe lucruri de preț am desprins din cele discutate la sfatul cel mare al colectiviștilor.

Gospodăria noastră nu este o unitate nici prea veche și nici prea puternic dezvoltată. Producțiile pe care le-am obținut pînă în prezent, deși mai mari decît cele dobîndite în condițiile lucrării individuale a pămîntului, nu sînt totuși pe măsura posibilităților. Tocmai de aceea, bogata experiență de producție pe care unitățile agricole fruntașe au scos-o la iveală cu prilejul consfătuirii, ne va fi de mare folos. Mă voi opri doar la două probleme dezbătute la consfătuire, probleme care trebuie să-și găsească o largă aplicare și în gospodăria noastră. Unii vorbitori s-au referit, bunăoară, la punerea în valoare a terenurilor neproductive, supuse eroziunii. Astfel de terenuri, de coastă, are și gospodăria noastră. Pînă acum n-am făcut însă mare lucru pentru valorificarea lor. Zilele acestea după consfătuire am discutat cu tovarășii din consiliul de conducere și din organizația de partid și am căzut de acord ca din anul ce vine să trecem la amenajarea și plantarea cu pomi a acestor suprafețe. În felul acesta, pomicultura va deveni o ramură aducătoare de mari venituri și pentru gospodăria noastră. *Deosebit de interesantă socotim de asemenea experiența împărtășită la consfătuire de îngrijitoarea de păsări Costică Maria, de la Beșenova Nouă, regiunea Banat. Colectiva noastră nu are în prezent un sector avicol. Ne dăm seama că prin lipsa acestui sector gospodăria n-a avut decît de pierdut. De aceea, ne propunem ca în anul viitor și în următorii ani, folosind experiența unităților agricole fruntașe,* să creăm și să dezvoltăm cît mai mult creșterea păsărilor, ramură de producție care, cu investiții mici, aduce importante venituri bănești.

Acestea sînt doar două din problemele la care membrii gospodăriei noastre s-au gîndit mai mult. Pe măsură ce vom adînci însă studierea documentelor consfătuirii, desigur că vom reuși să descoperim noi rezerve pe care gospodăria noastră le are, dar pe care pînă în prezent nu le-a valorificat.

Folosind din plin experiența dezvăluită de gospodăriile colective fruntașe la consfătuirea pe țară a țăranilor colectiviști sîntem hotărîți ca în scurt timp să facem din gospodăria noastră o unitate agricolă temeinic dezvoltată.

AROMANESEI VASILE
șef de echipă la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Grămești, regiunea Suceava.

Execută stropiri de iarnă la pomi

Bazinul pomicol din jurul Rădășenilor e cunoscut în regiunea Suceava pentru pomii fructiferi roditori și fructele deosebit de gustoase. Îngrijindu-se de pe acum de calitatea viitoarei recolte de fructe, pomicultorii de pe cuprinsul raionului Fălticeni lucrează intens la executarea stropirilor de iarnă. Prima stropire cu Selinon s-a făcut în comunele: Rădășeni, Rotopănești, Horodniceni, Hîrtop, Preotești, Fălticeni și altele.

I. MARȚOLEA
corespondent

În atelierele S. M. T.-ului Tulcea

În atelierele stațiunii de mașini și tractoare Tulcea se lucrează de zor la reparația utilajului agricol. Lucrînd cu elan, muncitorii de aici au izbutit să termine reparația tractoarelor, a mașinilor de semănat porumb, și a plugurilor în procente cuprinse între 20—61 la sută. În executarea unor lucrări de bună calitate s-au evidențiat strungarul Oprea Tudor, mecanicii Gravu Gheorghe, Petre Simion, Popovici Ion, șefii de brigadă Tudorică Vasile, Sava Ilie, Cornici Gheorghe și alții.

MARIA ȚUȚUIANU
corespondent

Bază solidă viitoarei recolte

Cele 81 de gospodării agricole colective existente în raionul Făurei au izbutit să-și depășească planul la arăturile adînci de toamnă. Odată cu arăturile adînci au fost încorporate în sol și cantități sporite de îngrășăminte organice și minerale.

Un ajutor substanțial l-au dat în această direcție S.M.T.-urile Făurei, Niculești-Jianu, Balta Albă care au executat un volum sporit de lucrări.

Pentru 1962 a fost identificată pe raion suprafața de aproape 11.000 ha. unde urmează să se obțină 5.000 kg. porumb boabe la ha, în condiții de neirigare. Rezultatele dobîndite anul acesta de gospodăriile colective fruntașe dovedesc că în raion există resurse pentru realizarea și chiar depășirea unei astfel de producții.

Cele mai mari recolte le-au realizat gospodăriile agricole colective din comunele Plopu, Ianca, Ibrianu, Batogu și altele care au obținut producții cuprinse între 4.000—5.000 kg. boabe la ha. de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb în condiții de neirigare.

În scopul obținerii unor recolte de porumb cît mai mari, din suprafața de 11.000 ha. aproape jumătate a fost arată a doua oară, introducîndu-se totodată sub brazdă cantități sporite de îngrășăminte naturale și chimice. Fruntașe la căratul gunoiului sînt gospodăriile agricole colective „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Amara (care a avut plan 900 tone și a transportat pînă zilele trecute peste 2.272 tone) „Unirea" din comuna Largu. etc.

PETRU VERIGĂ
corespondent

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și alți conducători de partid și de stat în mijlocul delegaților din regiunea Dobrogea.

Din lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

Cuvîntul tovarășului academician Gh. Ionescu-Sisești

Aduc cele mai vii mulțumiri Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și organizatorilor consfătuirii pentru invitația de a participa și noi, cadrele din institutele de cercetare și învățămînt, la această consfătuire, invitație care ne dă prilejul să cunoaștem mai îndeaproape pe președinții și pe fruntașii din gospodăriile agricole colective și de stat, să admirăm realizările lor remarcabile și să ne bucurăm de progresul rapid și impresionant al agriculturii noastre socialiste.

Cu permisiunea dv. voi spune și eu cîteva cuvinte despre trei din cele mai importante și mai actuale probleme care ne preocupă astăzi.

Mai întîi problema porumbului. Vom obține 5.000 kg. porumb boabe la hectar în condiții meteorologice normale pe suprafața planificată, fără irigație. Ce trebuie să facem pentru a realiza acest țel au arătat diferitele rezultate obținute în gospodăriile de stat și colective, rezultate relatate în articolele din revistele și ziarele apărute în ultimele săptămîni.

Au scris despre metodele aplicate pentru a realiza această producție tov. Constantin Puiu, președintele gospodăriei agricole colective Davideni, raionul Tg. Neamț, aci prezent; tov. Gogu Oprescu, directorul, și Ion Dorjeac, inginerul șef al gospodăriei de stat Contești, din lunca Prutului; tov. inginer Triță Fănîță, tov. candidat în științe agricole Șarpe și alții. Iar în consfătuirea noastră mulți vorbitori, ca tov. Tudose Maftei, Vineș și inginer Munteanu Nicolae au arătat, de asemenea, cum au lucrat pentru a obține 5.000 kg. porumb boabe la ha.

Accentuez că metodele întrebuințate și recomandările preconizate de toți acești tovarăși sînt concordante, deci trebuie aplicate cu desăvîrșită încredere și puțin trebuie adăugat la recomandările făcute. O condiție principală pentru a obține producții mari de porumb este să se semene sămînță de porumb dublu hibrid, sau în lipsă simplu hibrizi. Acești hibrizi sînt mult mai productivi chiar decît cele mai bune soiuri raionale. Prin introducerea în țara noastră într-o primă etapă a hibrizilor dubli importați producția de porumb de la noi din țară a înregistrat un salt. Vom obține în această privință desigur rezultate și mai bune și succese și mai mari prin extinderea folosirii semințelor de porumb dublu hibrid creat în țară.

Răspîndim hibrizii dubli autohtoni, mai bine adaptați condițiilor de cultură din țara noastră, mai timpurii, mai rezistenți la secetă și la șiștăvire.

În această a doua etapă lucrează de acuma cu succes Institutul de cercetări agricole la Baza experimentală de la Fundulea și la stațiunile sale experimentale, folosind linii consangvinizate care au fost verificate, din punctul de vedere al însușirilor lor, de amelioratorii noștri, care au elaborat și schema combinațiilor celor mai potrivite pentru condițiile țării noastre.

Tov. inginer Mureșanu, șef de laborator la Institutul de cercetări agricole, în ultimul număr din ziarul „Agricultura Nouă" arată că cei mai valoroși din acești noi hibrizi sînt hibrizii dubli Fundulea nr. 5, Fundulea nr. 4 și Fundulea nr. 14. Autorul articolului arată că la stațiunile de experimentare ale Institutului de Cercetări Agricole se lucrează la crearea liniilor consangvinizate din soiurile noastre băștinașe pe baza unei tehnici științifice. Această a treia etapă ne-a adus de acuma succese care merită să fie menționate.

Într-o experiență din anul acesta executată de catedra de fitotehnie a Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" s-au încercat hibrizii dubli noi creați din linii consangvinizate romînești. Hibridul dublu M. 58-3, creat exclusiv din linii consangvinizate romînești, a dat o producție de 6630 kg. la ha. în cultură neirigată, și se situează primul dintre hibrizii încercați în această experiență.

Acești hibrizi dubli, precum și hibrizii menționați mai sus creați de către Institutul de cercetări agricole pot fi cultivați cu bune rezultate în gospodăriile de stat și gospodăriile colective. Problema aceasta nu se limitează numai la porumb, ci este actuală la toate plantele noastre de cultură.

Unul din mijloacele esențiale pentru a avea producții mari și stabile este să avem o sămînță bună, selecționată, ceea ce constituie sarcina oamenilor de știință din agricultură. Oamenii din producție trebuie să aibă încredere în oamenii de știință și să înțeleagă că oamenii de știință din agricultură nu au alt scop și altă misiune decît aceea de a ajuta producția, că ei se străduiesc azi să realizeze mult mai mult decît au realizat pînă acuma și să pună la dispoziția oamenilor din producție soiuri din ce în ce mai bune, nu numai la grîu și la porumb, ci la toate plantele. Pentru ca oamenii de știință din agricultură să obțină succese trebuie ca și oamenii din producție să-și dea concursul lor, să verifice, prin încercări la fața locului în gospodăriile respective, care este valoarea acestor noi soiuri. Să se creeze pentru aceasta în fiecare gospodărie unul sau mai multe loturi semincere experimentale, pentru că numai verificarea definitivă în cîmpurile de încercare a soiurilor și mai ales în gospodării, dă ultima soluție, răspunsul definitiv în ceea ce privește valoarea unuia sau altuia din soiurile nou create.

A doua problemă asupra căreia aș vrea să spun cîteva cuvinte este problema irigației. Planul șesenal prevede ca pînă în anul 1965 să ajungem la 1.000.000 ha. irigate, în primul rînd în Cîmpia Dunării. Nu mă îndoiesc că inginerii noștri și proiectanții vor executa proiecte corespunzătoare cu consultarea pedologilor și agrotehnicienilor competenți, spre a se evita greșeli în trasarea și executarea canalelor.

Nu mă îndoiesc că Ministerul Agriculturii, departamentul Gostat, directorii gospodăriilor de stat și președinții gospodăriilor colective vor depune toate eforturile pentru organizarea corespunzătoare a gospodăriilor din sectoarele irigate. Aceasta este necesar pentru că agricultura irigată implică cerințe specifice, alte asolamente, cantități sporite de îngrășăminte, înzestrarea mai bogată cu mașini și unelte speciale, mînă de muncă mai numeroasă și mai bine calificată, ingineri pregătiți în specialitate etc.

În acest sens cea mai urgentă sarcină este pregătirea inginerilor agronomi pentru conducerea tehnică a agriculturii irigate. Ministerul Agriculturii a luat anul trecut inițiativa de a chema la un curs de perfecționare pe inginerii agronomi de la gospodăriile de stat cu sectoare irigate. Această măsură foarte necesară, va fi repetată și anul acesta. Această măsură nu va ajuta însă decît unui număr restrîns de ingineri agronomi să se inițieze în tehnica culturilor irigate.

Pentru suprafața de 1 milion hectare irigate va trebui ca institutele agronomice de învățămînt superior din regiunile unde vor fi mari suprafețe irigate să li se dea un profil corespunzător formării specialiștilor în agricultura irigată, așa cum e cazul cu institutele agronomice din Uniunea Sovietică. Numai cu oameni bine pregătiți în știința agriculturii irigate vom putea avea o conducere tehnică eficientă a gospodăriilor cu mari suprafețe irigate. Și în acest domeniu știința are un cuvînt de spus și atît proiectanții cît și executanții trebuie să aibă încredere că oamenii de știință își vor da toată osteneala pentru ca să contribuie la elaborarea planurilor corespunzătoare și la executarea în bune condiții a lucrărilor, precum și la folosința eficientă a suprafețelor care vor fi irigate.

A treia și ultima problemă despre care aș dori să spun cîteva cuvinte este recuperarea pentru producție a terenurilor neproductive, erodate, și combaterea eroziunilor pe terenurile care deși se cultivă totuși stratul arabil se subțiază mereu, prin eroziuni. Aceasta e o problemă de o importanță covîrșitoare pentru agricultura noastră socialistă. Deși se înregistrează sute de exemple de producții mari și foarte mari în numeroase gospodării de stat și colective, producția medie pe țară este influențată și de producțiile mici ce se obțin pe suprafața de 1 milion de hectare din regiunea noastră colinară afectată de eroziuni în stadiul foarte avansat precum și de producția mică de pe alte 3 milioane de hectare afectate de eroziune în diferite grade. Această problemă este în atenția conducerii partidului și guvernului și încă de la cel de-al II-lea Congres al partidului, problema eroziunii solului a fost declarată problemă de stat, iar Congresul al III-lea a dat îndrumări pentru lichidarea calamității eroziunii solului.

Vreau să reamintesc și cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej rostite la întrunirea de la Iași a activului de partid, la 22 septembrie a. c.: „pentru creșterea producției agricole, pe lîngă ridicarea continuă a productivității pe terenurile bune, una din sarcinile cele mai importante ale organelor de partid și de stat din regiune este organizarea unei largi acțiuni de combatere a eroziunii solului. Valorificarea rațională a acestor terenuri erodate constituie o foarte mare rezervă pentru creșterea producției agricole a regiunii Iași".

Combaterea eroziunii solului are o importanță deosebită în toată regiunea noastră colinară subcarpatică, în tot platoul Moldovei pînă la Galați, în Oltenia de nord, în bazinele tuturor rîurilor noastre mai mari sau mai mici în zona lor superioară și mijlocie, partea de est a Banatului, centrul și nordul Transilvaniei, Dobrogea, pretutindeni unde sînt terenuri ondulate, fie chiar la o pantă foarte mică.

Nu intenționez să abordez măsurile de combatere și de recuperare a terenurilor erodate, pentru că s-au scris cărți și broșuri foarte instructive, iar Ministerul Agriculturii, Ministerul Economiei Forestiere și sfaturile regionale duc o acțiune susținută în combaterea eroziunii. Tov. ministru Cozma a arătat în raportul său măsurile luate de Ministerul Agriculturii pentru a lupta cu această calamitate.

Se aplică deja în multe gospodării de stat și colective, cum am auzit aici, pe o scară din ce în ce mai mare, măsurile cele mai importante și mai ușoare de combatere a eroziunii solului — arăturile pe curba de nivel, adică de-a curmezișul coastei, asolamente în fîșii, benzi de protecție inierbate, perdele antierozionale, canale de coastă, amenajarea terenului în terase pentru vii și pentru pomi, precum și alte măsuri.

Vreau să accentuez că s-au urmat indicațiile partidului și guvernului și că s-au realizat lucrări care merită să fie elogiate. Cunosc în mod deosebit situația din unele țări vecine și trebuie să spun cu mîndrie pentru țara noastră și pentru agricultura noastră socialistă că aici sîntem în frunte. Am văzut în ziare și am auzit și aci în expunerea tov. Mihalache, de ceea ce s-a făcut în satul Tîrzii și mi-ar face plăcere să am prilejul să vizitez pe colectiviștii din această comună. Ei au realizat, cu hărnicie, un lucru excepțional de frumos și de folositor. Ei au transformat cele 1.500 de hectare de pe pantele dealurilor între care este așezat satul lor, în terenuri fertile și în plantații de vii și de pomi. În regiunea Iași, după cum a informat tov. Cazacu, s-au întreprins și alte acțiuni. S-au plantat pomi fructiferi pe 1.700 de hectare, s-au făcut plantații silvice pe 466 de hectare pe terenuri complet degradate și un plan mult mai amplu se va executa în anii următori. De asemenea, în regiunile Dobrogea și Galați, după cît sînt informat, s-au făcut lucrări foarte importante în domeniul viticol și pomicol.

S-a început din 1956 preschimbarea sensului arăturii, s-a trecut apoi treptat la arătura în fîșii, la executarea de canale de nivel, la asolament de protecție, la perdele antierozionale și la terasarea versanților în conformitate cu planurile de organizare a teritoriului, întocmite de serviciile Ministerului Agriculturii.

Am văzut de aproape pantele terasate de pe dealurile din stînga Argeșului, plantate cu vii din care unele au intrat deja în producție. E o priveliște măreață creată de știința, de tehnica și de munca poporului nostru.

Aveam pînă anul trecut, după cît sînt informat, 25.000 ha. plantate pe asemenea terenuri, care înainte erau complet neproductive, sau utilizate doar pentru pășuni slabe cu culturi mediocre. Aveam de asemenea 17.000 ha. plantate cu pomi roditori din cele mai bune soiuri. La aceste suprafețe trebuie adăugate suprafețele mult mai mari pe care eroziunea a fost stăvilită, total sau parțial, prin lucrări corespunzătoare nevoilor culturilor de cîmp.

Planul nostru șesenal prevede și alte sarcini importante, de care s-a vorbit aci. Recuperarea pentru o producție sigură a terenurilor inundabile, a terenurilor sărăturoase, a nisipurilor. Dacă am insistat asupra sarcinii de combatere a eroziunii, este pentru că procesele negative de pe terenurile inundabile, sărături și nisipuri sînt oarecum stabilizate, în timp ce fenomenele de eroziune sînt fenomene care se pot accentua an de an, dacă nu se iau măsurile trebuincioase.

În această privință, oamenii de știință din țara noastră au informat organele superioare de conducere asupra acestei probleme și au dat și soluțiile care se aplică acuma în practică. Dar cu aceasta, bineînțeles, sarcina oamenilor de știință nu este nici pe departe încheiată. Sarcina oamenilor de știință din agricultură este să se ocupe de toate domeniile, de toate sectoarele multilaterale care interesează producția agricolă a țării noastre.

Avem astăzi institute de cercetări bine organizate, bine dotate, cu cercetători bine formați atît la școlile noastre cît și la școlile din Uniunea Sovietică și din alte țări, care pot să rezolve problemele ce stau în fața noastră în momentul de față și care pot să contribuie efectiv la ridicarea agriculturii noastre socialiste. Pentru aceasta este necesară o colaborare strînsă între oamenii de știință, între institutele de cercetări, între ei și unitățile de producție, adică dumneavoastră.

Consfătuirea noastră are, după părerea mea, pe lîngă alte multe foloase, urmări cît se poate de utile și pentru apropierea oamenilor de știință de oamenii din producție. Oamenii de știință trebuie să nu se mărginească numai la experiențele pe care le fac pe parcelele experimentale mai mari sau mai mici în institutele respective, ci trebuie să meargă în producție, în gospodării, să organizeze acolo cu concursul dvs., al directorilor gospodăriilor de stat și al președinților de gospodării colective, loturi experimentale. Țăranii noștri care sînt luminați și foarte dornici să facă o treabă bună, nu sînt încrezători numai în vorbele pe care le spunem sau chiar pe care le scriem, ci sînt încrezători mai ales în ceea ce văd. Prin urmare, dacă noi vom organiza case laborator și cîmpuri experimentale în toate gospodăriile de stat și în gospodăriile colective mai importante, pentru a arăta care sînt realizările cele mai importante ale științei agricole, atunci țăranii colectiviști vor aplica cu toată încrederea cele învățate.

Mai trebuie ca oamenii din producție să aibă încredere că știința nu este o abstracțiune care se face pentru plăcerea omului de știință. Știința în foarte multe domenii și mai ales în domeniul nostru este elaborarea a ceea ce practica din producție și rezultatele experimentale dovedesc că este util pentru producția viitoare.

Știința nu este prin urmare o îndeletnicire fără folos, ci este o îndeletnicire pentru sprijinul producției, pentru dvs., știința este o călăuză, ea are ca bază realizările pe care le-a putut înfăptui și pe temeiul căreia știința poate să meargă mai departe și poate să-și dovedească justețea punctului ei de vedere.

Prin urmare, aș face apel și la oamenii de știință pe de o parte și la oamenii din producție pe de altă parte, să strîngă contactele dintre ei, să aibă legături de colaborare și să contribuie împreună la ridicarea științei și la ridicarea producției.

Terminînd, doresc să adresez un salut călduros colectiviștilor din această sală, cum și fruntașilor din gospodăriile de stat și de la stațiunile de mașini și tractoare, să le aduc un omagiu sincer și afectuos pentru munca lor neobosită, pentru strădaniile lor de a fi vrednici de epoca în care trăim și să le urez succese neîntrerupte pentru ridicarea agriculturii noastre socialiste pe o treaptă și mai înaltă.

raport cu vigoarea butucului. Îndată după ce am terminat tăiatul, via s-a ridicat și legat, după care s-a arat și săpat. În timpul verii s-au mai dat două prașile, s-a stropit contra manei cu zeamă bordeleză, de 6 ori, la indicațiile stațiunii de avertizare a manei din Odobești.

O grijă mai mare decît în anii trecuți am dat lucrărilor în verde ca: legatul lăstarilor, copilitul, cîrnitul, etc.

Culesul strugurilor l-am făcut la timp și fără pierderi. Producția de struguri de masă, precum și vinul s-au valorificat pe bază de contract cu statul.

Trebuie arătat însă că, după părerea noastră, întreprinderea Vinalcool care a preluat strugurii pentru vin, n-a organizat munca în mod corespunzător pentru a putea prelua în termen scurt producția de struguri, ceea ce a dus la întîrzierea culesului.

După ce a arătat realizările obținute în producția de struguri, vorbitoarea a spus: O contribuție importantă la sporirea producției a avut-o aplicarea retribuției muncii și după rezultatele obținute. Aceasta a stimulat pe colectiviști în executarea cît mai conștiincioasă a lucrărilor.

În urma indicațiilor partidului privind refacerea și dezvoltarea viticulturii, în gospodăria noastră s-au luat măsuri ca suprafețele de vii, care au provenit din defrișarea viilor bătrîne, să fie desfundate pentru plantările din primăvară. Gospodăria va planta în primăvară 15 ha. cu vie.

Pentru a spori producția este necesar să se organizeze un atelier pentru fabricarea bulumacilor din beton și să fim ajutați cu îngrășăminte chimice. Ministerul Agriculturii să doteze S.M.T.-urile din preajma podgoriilor cu tractoare grele pentru desfundări necesare plantării de terenuri cu vii.

În cadrul gospodăriei noastre multe femei au ajuns să execute lucrări importante, de răspundere. Propunem ca în viitor atît organele de partid raionale cît și comitetul raional al femeilor să ne viziteze mai des la locul de muncă, pentru a cunoaște activitatea și rezultatele ce le-am obținut, căci în felul acesta ne-ar putea da un mai mare ajutor în munca noastră.

Membrii gospodăriei noastre colective își iau angajamentul în fața consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști că își vor spori eforturile pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de partid privind dezvoltarea viticulturii.

Cuvîntul tovarășului Emil Oniga, directorul general al Uzinei de tractoare Brașov

În lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului, colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri al uzinei noastre îi revine sarcina de a asigura agriculturii tractoare, care să corespundă tuturor cerințelor.

Sub îndrumarea partidului și guvernului, uzina noastră a obținut succese importante în fabricarea tractoarelor romînești. Numai în anul acesta vom produce 20.000 tractoare universale și 3.600 motoare și avem toate premizele create pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor ce revin uzinei noastre din hotărîrile Congresului al III-lea.

Paralel cu sporirea producției de tractoare, ne-am ocupat de modernizarea și îmbunătățirea lor, pentru a mări numărul de lucrări pe care să le poată executa. Calitatea înaltă, performanțele ridicate, fac ca tractoarele noastre să concureze cu cele mai moderne tractoare.

În cuvîntul rostit în consfătuirea noastră, tov Vasile Vaida a ridicat problema asigurării agriculturii noastre cu un tractor mai puternic. Informez consfătuirea că uzina a primit ca sarcină din partea conducerii de partid și de stat să proiecteze și să execute un tractor cu o putere mărită la 65 H.P., îmbunătățit la nivelul tehnicii mondiale. Această sarcină a fost privită de colectivul uzinei noastre cu mult spirit de răspundere, fiind realizată cu 7 zile înainte de termen.

18 bucăți din noul tractor Universal 600, despre care este vorba, lucrează deja pe ogoarele patriei noastre, unde sînt supuse la cele mai grele lucrări pentru verificare. Vorbitorul s-a oprit apoi asupra caracteristicilor noului tractor.

O dată cu creșterea parcului de tractoare, uzina noastră are sarcina să asigure și piesele de schimb necesare pentru menținerea lor în producție. În anul acesta, am produs piese de schimb în valoare de peste 36.000.000 lei.

Colectivul uzinei noastre s-a preocupat în permanență de înlăturarea deficiențelor ce au apărut la tractoare în exploatare, pentru a reduce consumul pieselor de schimb, în special cele de mare uzură, și pentru a le prelungi cît mai mult durata de funcționare.

Apreciem progresul însemnat care s-a făcut, în special în ultimii ani, în stațiunile de mașini și tractoare și în gospodăriile agricole de stat în ceea ce privește întreținerea și exploatarea tractoarelor. Totuși, nu putem fi de acord cu atitudinea unor tovarăși din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat care supun tractoarele la sarcini care depășesc puterea lor, sau care nu se ocupă de ridicarea calificării mecanizatorilor.

În continuare, vorbitorul a spus: Succesele pe care le-a obținut colectivul nostru se datoresc în primul rînd sprijinului pe care l-am primit din partea conducerii de partid și de stat, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, care, cu multă grijă tovărășească ne-a dat îndrumări prețioase cu ocazia vizitelor făcute în uzina noastră, pentru realizarea tractorului nou de 65 H.P., îmbunătățirea calității tractorului, sistematizarea și dezvoltarea uzinei, introducerea tehnologiei avansate și crearea de condiții bune de lucru pentru muncitori.

Colectivul de muncitori și tehnicieni al uzinei de tractoare, sub conducerea organizației de partid, dezbate în aceste zile cifrele de plan pentru anul 1962, care prevăd realizarea a 21.500 tractoare și 3.400 motoare.

Atenția întregului colectiv este îndreptată în spre îmbunătățirea continuă a calității tractoarelor și spre reducerea prețului de cost.

În numele întregului colectiv de muncitori, tehnicieni și ingineri, asigurăm conducerea partidului și guvernului, precum și delegații și invitații la această consfătuire că vom lupta cu hotărîre și abnegație pentru realizarea planului pe anul 1962.

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Goina, președintele G. A. C. din comuna Sintana, regiunea Crișana

Permiteți-mi, vă rog, ca în cîteva cuvinte să prezint un tablou sumar al dezvoltării gospodăriei noastre colective și felul în care noi ne-am adus contribuția la transformarea socialistă a agriculturii, la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective din raionul nostru.

Paralel cu dezvoltarea gospodăriei noastre colective, îndrumați de organizația de bază, consiliul de conducere, brigadierii și colectiviștii fruntași s-au preocupat și de formarea de noi gospodării colective în comunele din jur. Astfel, colective de agitatori din gospodăria noastră s-au deplasat în aceste comune unde au desfășurat o largă muncă politică de masă, bazată pe exemple concrete de la noi din gospodărie. Totodată au fost invitați țărani muncitori să viziteze gospodăria noastră, casele colectiviștilor unde să se convingă practic de viața nouă din gospodărie. Cele peste 650 case noi, moderne, construite de colectiviști au constituit un exemplu grăitor pentru toți cei care au vizitat gospodăria noastră.

O contribuție de seamă în procesul de colectivizare au adus și expunerile făcute cu ocazia vizitelor reciproce. De asemenea, un efect pozitiv în această muncă l-a avut și brigada artistică de agitație a gospodăriei noastre, brigadă de două ori laureată a concursurilor artiștilor amatori pe țară, care a prezentat în comunele din raion un bogat program axat pe rezultatele bune obținute de gospodăria colectivă.

Munca noastră însă nu s-a oprit aci, ci a fost continuată cu și mai mult elan pentru sprijinirea noilor gospodării în întărirea lor din punct de vedere economic și organizatoric. În 1955, de exemplu, a luat ființă o a doua gospodărie colectivă din comuna noastră. La cerere, am dat gospodăriei cadre pregătite de noi și cu experiență în organizarea muncii. Astăzi, această gospodărie se numără printre gospodăriile multimilionare din raionul nostru. La fel au fost sprijinite și gospodăriile colective din Caporal Alexa, Olari, Șimand, Socodor și altele. În vederea sprijinirii organizării muncii în aceste gospodării s-au deplasat membri din consiliul de conducere, brigadieri, socotitori și colectiviști fruntași cu experiență, iar în vîrfurile de muncă noi am ajutat gospodăriile și cu atelaje, experiență etc. De asemenea le-am sprijinit cu semințe, reproducători, material săditor, iar la construirea de adăposturi pentru animale au fost trimise echipe de construcții. Aceasta a făcut să se creeze un spirit de întrajutorare reciprocă între gospodăriile colective, contribuind totodată la întărirea frăției țăranilor colectiviști de diferite naționalități din raion.

Ca rezultat al muncii depuse s-a reușit ca gospodăriile mai sus amintite să se numere azi printre gospodăriile multimilionare, ba mai mult, unele din aceste gospodării ca cele din Șimand, Olari, Siclău ne cheamă la întrecere, fapt care ne bucură. De aceea propun consfătuirii noastre să adopte recomandarea ca gospodăriile colective dezvoltate din punct de vedere economic și organizatoric să ajute gospodăriile tinere și mai slab dezvoltate, pentru ca și acestea să ajungă la nivelul celor fruntașe.

În încheiere, îngăduiți-mi ca în numele colectiviștilor din Sîntana să asigurăm conducerea partidului nostru și consfătuirea, că noi vom lupta în viitor cu și mai multă hotărîre pentru traducerea în viață a sarcinilor ce ne revin din hotărîrile Congresului al III-lea al partidului nostru, cu privire la creșterea continuă a producției vegetale și animale, conștienți fiind că prin aceasta vom contribui cu tot mai multe produse agricole la fondul centralizat al statului, la satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale oamenilor muncii de la orașe și sate.

Cuvîntul tovarășului Aurel D. Cioc, brigadier de cîmp la G. A. C. din comuna Miloșești, raionul Slobozia

Gospodăria noastră din comuna Miloșești, raionul Slobozia, cuprinde azi 750 familii și o suprafață de 1.970 ha. teren arabil. Ca urmare a hărniciei colectiviștilor noștri, a ajutorului primit din partea partidului și statului nostru, prin tractoare și mașini agricole, îngrășăminte, semințe de soi, producția vegetală a crescut an de an. Astfel, în anul 1960 am obținut la cultura porumbului o producție de 3.678 kg. iar în acest an, 5.227 kg. porumb boabe la ha. de pe întreaga suprafață de 515 ha., în cultură neirigată. Pe 120 ha. din suprafața cultivată am obținut o producție medie de 9.000 kg. porumb boabe la ha. neirigat. Recolte bune am dobîndit și la sfecla de zahăr. În 1960 noi am obținut 27.500 kg., iar în acest an, 35.000 kg. la ha. de pe o suprafață de 90 ha.

În cele ce urmează, vreau să arăt consfătuirii noastre modul cum au muncit membrii brigăzii a 3-a pe care o conduc. Brigada a cultivat în acest an cu porumb 103 ha.

După recoltarea plantelor premergătoare au fost executate ogoare de vară și toamnă la adîncimea de 34—36 cm. cu plugul cu scormonitori, iar pe 24 ha. s-au făcut arături adînci de 40—42 cm. În primăvară, cam pe la 20 martie, s-a executat primul grăpat. La sfîrșitul lunii martie și începutul lunii aprilie, pe o suprafață de 70 ha. am împrăștiat cîte 260—300 kg. superfosfat la ha. pe care l-am încorporat în sol cu ajutorul cultivatorului. De cultivator au fost legate cîmpuri de grăpi de fier cu colți, astfel că odată cu încorporarea superfosfatului s-a executat și al doilea grăpat.

95 ha. au fost semănate cu sămînță de porumb dublu hibrid. După răsărire, cînd porumbul avea 2—3 frunze, am dat o sapă rotativă. După ce am dat o sapă rotativă, lucrarea următoare a fost răritul manual, pe care l-am făcut diferit, în funcție de soiul semănat. La soiul HD-408, de exemplu, răritul s-a făcut la 40—45 cm. între plante pe rînd, iar la HD-302, la 35—40 cm. asigurîndu-se o densitate medie de 28—30.000 plante la hectar.

În continuare, am executat 2 prașile mecanice și 3 manuale, pe rînd, precum și un copilit la ultima prașilă.

Efectuînd la timp și cu o bună calitate lucrările agrotehnice pe care vi le-am arătat, brigada pe care o conduc a obținut de pe cele 103 ha. o producție medie de 5.450 kg. porumb boabe la ha. Producția cea mai mare a fost realizată de la soiul HD-408, care pe 24 ha. a dat cîte 9.200 kg. la ha. Trebuie arătat că și celelalte patru brigăzi de cîmp din gospodăria noastră au obținut recolte medii care depășesc 5.000 kg. porumb boabe la ha. Analizînd munca din acest an, colectiviștii din brigada noastră s-au convins că se pot obține producții mai mari de 5.000 kg. porumb boabe la hectar în cultură neirigată, dacă se muncește bine și la timp, dacă se ară adînc și se fertilizează solul.

Membrii brigăzii noastre m-au însărcinat să transmit consfătuirii că noi ne angajăm ca în anul viitor de pe cele 110 ha. pe care le vom cultiva cu porumb să obținem o producție medie de 6.000 kg. la ha., iar de pe 50 ha. peste 9.000 kg. boabe la ha.

Colectiviștii din gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Miloșești, sub îndrumarea organizației de partid, asigură încă odată partidul că sarcina de a obține pe suprafețe însemnate o producție de 5.000 kg. porumb boabe la hectar pe teren neirigat va fi îndeplinită și depășită.

Cuvîntul tovarășei Anghelina Argint, brigadieră la G. A. C. „Unirea", comuna Virteșcoiu, raionul Focșani

La începutul acestui an a luat ființă prin unificarea celor două gospodării colective din comuna Vîrteșcoiu, raionul Focșani, regiunea Galați, gospodăria colectivă „Unirea", care cuprinde un număr de 726 familii. Gospodăria noastră are un caracter viticol. Din cele 633 ha., 325 ha. sînt ocupate de vii altoite.

În anul acesta, folosind mai bine resursele locale din gospodărie și făcînd la timp și de bună calitate lucrările agricole, am obținut rezultate mai bune decît în anii trecuți. Prin depășirea producțiilor planificate la principalele culturi au crescut atît veniturile gospodăriei cît și ale membrilor colectiviști. Valoarea zilei-muncă, în acest an, la noi în gospodărie, este de 44 lei, față de 35 lei cît a fost anul trecut.

În continuare, vreau să arăt cum a lucrat via, brigada noastră. În primul rînd, colectiviștii aplică în practică lucrările recomandate de știință, pentru cultura viței de vie. Atenția noastră cea mai mare s-a îndreptat asupra parcelelor cu vie mai bătrînă și rară, cu 2.205 butuci la ha. Pentru a realiza o producție bună de struguri în aceste vii, trebuia să executăm lucrări în plus față de parcelele cu butuci mai mulți. Astfel, am aplicat tăierea lungă cu brațe. La această muncă am repartizat pe cei mai pricepuți colectiviști. La fiecare butuc s-au lăsat corzile și cepii necesari în

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Stan, președintele G.A.C. din comuna Dochia, regiunea Bacău

Voi prezenta pe scurt unele realizări obținute de membrii gospodăriei noastre colective, care a luat ființă în anul 1952 cu 78 familii și 210 hectare teren. Aveam atunci un fond de bază de 30.000 lei. Cu ajutorul permanent al comitetului raional de partid și al organizației de bază, consiliul de conducere s-a ocupat cu grijă de întărirea organizatorică și economică a gospodăriei pentru ca să fie un bun exemplu pentru ceilalți țărani muncitori. Și, într-adevăr, așa s-a întîmplat. Țăranii muncitori din comuna noastră, convingîndu-se că muncind în gospodăria colectivă își vor făuri o viață tot mai îmbelșugată, s-au înscris cu toții în colectivă, comuna fiind prima în regiune cu agricultura colectivizată. Acum gospodăria noastră are 836 de familii cu o suprafață de 1.560 ha. și un fond de bază de peste 2.000.000 lei.

Putem arăta că în anul 1961, aplicînd cu mai multă atenție regulile agrotehnice — executînd arături adînci, folosind îngrășăminte organice și chimice, semințe de mare productivitate, executînd lucrările de întreținere a culturilor la timp — am reușit să obținem producții medii la hectar de 1.900 kg. grîu, de 2.800 kg. orz de toamnă și de 3.000 kg. porumb boabe la hectar.

Pentru dezvoltarea sectorului zootehnic am primit un mare sprijin din partea statului prin acordarea de credite pe termen lung și fără dobîndă, în sumă de 230.000 lei. Folosind aceste credite și o parte din fondurile noastre la cumpărarea de animale am reușit să dezvoltăm sectorul zootehnic și să avem o încărcătură la 100 ha de 35 bovine, din care 11 vaci cu lapte, 15 porci, 80 ovine și 150 păsări.

Dat fiind faptul că gospodăria colectivă este situată în apropierea orașului Piatra Neamț, oraș în plină dezvoltare economică, căile de acces fiind bune, organizația de bază și consiliul de conducere au orientat activitatea gospodăriei și spre dezvoltarea legumiculturii. În acest scop am organizat o brigadă legumicolă formată din 120 de colectiviști care lucrează o suprafață de 30 hectare irigate. Anul acesta am cultivat 10 hectare cu ardei grași și gogoșari, 11 ha. cu roșii, iar restul terenului l-am cultivat cu varză și alte legume. Efectuînd la timp arături adînci, îngrășatul, precum și lucrările de întreținere și recoltare, am obținut o producție bună. La ardei, de pildă, am obținut o producție de 22.000 kg. la hectar, iar la roșii de 25.000 kg. la hectar. De la grădina de legume gospodăria a realizat anul acesta venituri de 720.000 lei. Trebuie să spun însă că nu ne mulțumim cu producțiile obținute pînă acum. Experiență avem, deoarece noi cultivăm legume chiar din primul an al constituirii gospodăriei. Condițiile pe care le avem ne permit să mărim nu numai suprafața însămînțată, dar și producția la hectar și să contribuim astfel la aprovizionarea oamenilor muncii din Piatra Neamț, Bicaz, Săvinești cu cantități tot mai mari de legume și zarzavaturi. În anul viitor ne propunem să obținem două culturi de pe aceeași suprafață, ridicînd astfel producția cu 5.000—7.000 kg. la hectar. Vom introduce în cultură spanac, ceapă timpurie, ridichi și alte culturi. Pentru a da pe piață mai timpuriu roșii vom mări suprafața răsadnițelor cu încă 500 m.p.

Veniturile realizate de la grădina de legume, alături de cele obținute la culturile cerealiere, plante tehnice și din creșterea animalelor au contribuit din plin la dezvoltarea averii obștești, la ridicarea valorii zilei-muncă. Gospodăria noastră colectivă are anul acesta un venit de peste 2.000.000 lei, iar valoarea zilei-muncă în produse și bani se ridică la 30 lei.

În numele consiliului de conducere, al tuturor colectiviștilor, ne luăm angajamentul în fața consfătuirii să ne organizăm mai bine munca, să ne gospodărim mai bine, să depunem toate eforturile pentru ridicarea producției la hectar, pentru întărirea continuă a gospodăriei noastre.

Cuvîntul tovarășului Emil Negruțiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj

În consfătuirea noastră au fost discutate mijloacele și metodele cu ajutorul cărora s-au obținut producții mari, atît în sectorul vegetal cît și în sectorul animal. Îmi permit să abordez pe marginea acestor discuții unele laturi ale pregătirii cadrelor superioare, chemate să contribuie la ridicarea agriculturii și care au avut fără îndoială un rol destul de important în obținerea recoltelor anunțate în această consfătuire.

(Continuare în pag. 3-a)

Din lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști

Cuvîntul tovarășului Emil Negruțiu

(Urmare din pag. 2-a)

Sarcina principală a Institutului agronomic din Cluj, ca și a celorlalte institute, este aceea de a pregăti specialiști cu înaltă calificare, la un asemenea nivel încît să poată educa și instrui lucrătorii din agricultură, să poată planifica, organiza, îndruma și conduce marile gospodării agricole socialiste, multilateral dezvoltate și specializate, în vederea obținerii de producții mari de calitate superioară și la un preț cît mai scăzut. Această sarcină rezultă în mod limpede din prevederile Directivelor Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și la schița planului economic de perspectivă pe 15 ani, precum și din rapoartele și discuțiile din această consfătuire.

Procesul de învățămînt are două laturi importante: pregătirea politică și pregătirea profesională, care trebuie să formeze un tot unitar pentru un cadru cu pregătire superioară agronomică. În pregătirea profesională trebuie să existe o strînsă legătură între instruirea teoretică și practică. Asupra acestei probleme vreau să mă opresc și să scot în evidență cîteva aspecte pozitive și negative din institutul nostru.

Principalele forme de instruire sînt lecțiile teoretice, lucrările de laborator, lucrările practice și practica efectivă. În timpul cursurilor teoretice o bună parte a lucrărilor practice pot fi efectuate pe teren, în cazul cînd institutul dispune de o gospodărie proprie, bine dotată și organizată, în imediată vecinătate. În timpul practicii efective, studenții trebuie să fie astfel îndrumați și sprijiniți, încît să poată efectua toate lucrările la nivelul tehnicii moderne. Practica efectivă are două etape: practica de inițiere, care se efectuează cu studenții începători, și practica de conducere, care se efectuează cu studenții absolvenți ai cursurilor teoretice. Practica de inițiere are rolul de a familiariza cu varietatea mare de munci în diferite sectoare de producție pe studenții organizați în brigăzi și îndrumați de cadrele didactice. Practica de conducere s-a efectuat în gospodării agricole de stat, în gospodării agricole colective, S.M.T., stațiuni experimentale. Studenții au lucrat cîte unul pînă la trei într-o gospodărie, îndrumați permanent de organele locale și de cadrele didactice.

Începînd cu anul trecut, absolvenții cursurilor teoretice sînt repartizați exclusiv în gospodării colective, fără a mai face o practică de conducere îndrumată. Acest fapt ridică problema unei instruiri practice deosebit de eficiente în anii de studii anteriori.

Pentru ca lucrările practice curente și practica de inițiere să se poată efectua cît mai eficient, pînă în prezent în institutul nostru s-au realizat următoarele: cu sprijinul organelor locale de partid și de stat am sporit suprafața gospodăriei proprii și avem perspectiva de a o spori în continuare. Am organizat pentru fiecare disciplină de profil un sector de producție și de cercetare corespunzător. Astfel avem azi pepinieră pomicolă, livezi de pomi, vie, grădină de legume irigată și neirigată, sere, răsadnițe, culturi de cîmp, culturi experimentale, crescătorii de taurine, de ovine, porcine, păsări, un sector sericicol și avicol.

Secția de zootehnie, nu de mult înființată, a fost amplasată în incinta fermei de animale. Lucrările practice curente pot fi făcute în condiții satisfăcătoare la majoritatea disciplinelor. Odată cu sporirea numărului de studenți este necesar ca baza practicii să fie lărgită și dotată mai bine.

Dintre deficiențele cele mai importante care îngreunează legarea mai strînsă a teoriei de practică, semnalăm următoarele: În planul de învățămînt și în conținutul programelor analitice pot fi făcute substanțiale îmbunătățiri atît pentru grupa disciplinelor de cultură generală, cît și a celor de profil. La disciplinele de cultură generală se poate realiza în conținut o mai strînsă legătură cu profilul de specialitate, iar la disciplinele de profil să se înlăture numeroasele suprapuneri care mai există și să se lege mai strîns noul din știință de cerințele agriculturii socialiste. Trebuie să se stabilească un grafic definitiv al procesului de practică. Este necesar apoi să imprimăm studenților mai mult curaj în acțiuni organizatorice și tehnice. Din acest punct de vedere, dintr-o largă și permanentă consultare cu absolvenții mai vechi și mai noi ai institutului nostru, a organelor de conducere din unitățile socialiste, rezultă că mai sînt deficiențe privind cunoștințele și curajul necesar pentru punerea în valoare a terenurilor neproductive sau slab productive, prin lucrări de terasări, desecări și irigații. Există deficiențe în cunoașterea, dar în special în exploatarea mașinilor noi construite de industria noastră de mașini, din cauza bazei materiale de practică insuficiente din acest punct de vedere; de asemenea, în lucrări speciale de pomicultură, viticultură și culturi forțate legumicole, în lucrări de selecție a animalelor și de mecanizare a zootehniei.

În problemele de organizare a producției și muncii, de aplicare a metodelor practice de muncă cu colectiviștii, la unii absolvenți se manifestă timiditate în aplicarea cunoștințelor ce le au.

Toate aceste lipsuri sînt legate de o insuficientă pregătire practică în procesul de învățămînt. Ele pot fi în bună măsură eliminate prin asigurarea unei baze puternice de practică, dotată la cel mai înalt nivel.

Nu trebuie apreciat că aceste deficiențe ar cuprinde marea masă a absolvenților noștri. Marea majoritate a absolvenților sînt bine apreciați la locurile lor de muncă și noi ne mîndrim cu ei. Atenția noastră trebuie îndreptată în special spre studenții care nu învață cu destulă seriozitate, pentru care trebuie să aplicăm metode speciale și stăruitoare de instruire. Pentru absolvenții tineri, în primul an de producție, cerem o mai atentă grijă din partea organelor locale și a conducerilor gospodăriilor colective.

Facem un călduros apel către toți participanții la această consfătuire să ducă o muncă susținută în rîndurile tinerilor fii de colectiviști pentru a îmbrățișa cu toată dragostea cea mai frumoasă profesie, aceea de specialist cu înaltă calificare în agricultură, profesie care dă cele mai mari satisfacții și care are cele mai frumoase perspective.

Îmi permit să arăt că spațiul actual de învățămînt al institutului nostru este insuficient față de cifra de școlarizare și nevoia crescîndă de cadre.

Credem necesar — dată fiind creșterea simțitoare a numărului de animale — ca pe lîngă Institutul agronomic din Cluj să ia ființă și o facultate de medicină veterinară.

Cadrele didactice din institutul nostru se angajează să participe în continuare și în mod activ la desăvîrșirea transformării socialiste a agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective prin îndrumare directă, cursuri agrozootehnice, planuri de producție, proiecte de organizare în perspectivă, școlarizarea de cadre din gospodării colective, îngrijitori de animale, legumicultori, crescători de păsări, operatori pentru însămînțări artificiale.

Ne angajăm împreună cu cercetătorii stațiunilor experimentale să dăm soluții științifice și tehnice — organizatorice pentru cele mai importante probleme ale zonei în care ne găsim.

Cadrele didactice din Institutul agronomic din Cluj își asumă răspunderea de a pregăti cadre de specialiști cu înaltă calificare, la nivelul programului economic de perspectivă, legați de procesul de producție, atașați partidului și clasei muncitoare.

★

În legătură cu părerea exprimată de vorbitor în ce privește organizarea practicii studenților, tovarășul **Gheorghe Gheorghiu-Dej** a subliniat necesitatea de a se face o cotitură în această direcție, de a lega mai strîns procesul de învățămînt, pregătirea viitoarelor cadre de specialiști pentru agricultură de activitatea practică a unităților agricole din apropierea centrelor universitare. În perioadele de vîrf ale muncii în gospodăriile de stat și în gospodăriile colective, studenții să lucreze acolo, să aplice în practică ceea ce învață la cursuri, să învețe din practică și profesorii și studenții. Pentru aceasta li se vor asigura toate condițiile necesare. La întoarcerea în institut, ei se vor lega mai strîns de interesele dezvoltării agriculturii, vor iubi acea ramură de activitate pe care și-au ales-o.

Arătînd că trebuie învinsă mentalitatea veche în ce privește pregătirea cadrelor necesare agriculturii, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a relevat cuvîntarea academicianului Gh. Ionescu-Sisești, apelul său către oamenii de știință de a îmbina mai strîns activitatea științifică cu cerințele practicii. Există absolvenți ai institutelor agronomice care, în loc să muncească în profesia pe care și-au ales-o, trag spre oraș, pentru că acolo există condiții mai ușoare, este mai mult confort. Desigur, la țară e mai greu, acolo e noroi, sînt drumuri desfundate, există unele greutăți. Dar fără asta poți oare mînca pîine albă și ridica producția? — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în aplauzele participanților la Consfătuire. Trebuie împreună să judecăm, să procedăm cum e gospodărește, cum e mai rațional. Tineretul o să ne mulțumească.

Cuvîntul tovarășei Maria Panțel,

ingrijitoare la G. A. C. Balda, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

Ascultînd cu mare interes discuțiile din cadrul consfătuirii noastre și îndeosebi cele cu privire la creșterea păsărilor în gospodării colective m-am hotărît să mă înscriu și eu la cuvînt. Întrucît lucrez în domeniul creșterii păsărilor voi căuta ca în cîteva cuvinte să arăt felul cum muncesc, rezultatele pe care le-am obținut.

Începînd din anul 1960 gospodăria noastră s-a ocupat și de creșterea păsărilor. Anul acesta avem 1.600 de păsări, din care 200 rațe. La început această ramură din zootehnie nu era bine văzută de toți colectiviștii, o parte din ei subapreciau importanța ei. Atunci însă cînd am început să valorificăm păsările și gospodăria încasa săptămînal sume importante, toți tovarășii s-au convins că creșterea păsărilor este o ramură foarte rentabilă. Eu, care eram îndrăgostită de această muncă, am încercat să-i conving pe tovarășii mei colectiviști arătîndu-le că în gospodăria colectivă sînt mari posibilități pentru creșterea păsărilor. Nu există o mai bună folosire a reziduurilor ce rezultă la treieratul și selectatul cerealelor decît prin creșterea păsărilor. De asemenea este cunoscut că oricîtă grijă ai avea, se mai risipesc boabe pe miriști, la ariile de treier, în jurul magaziilor de cereale. Din păcate, în multe gospodării aceste boabe sînt mîncate de ciori și vrăbii. Mi-am pus întrebarea: de ce să nu le folosim mai cu chibzuință, de ce să nu tragem noi, colectiviștii, foloasele și să tragă vrăbiile? Am pornit la treabă și fără să facem mare cheltuială am realizat în anul 1961 prin vînzarea de păsări și ouă mai mult de 27.000 lei, pe care i-am folosit în special la acordarea de avansuri bănești colectiviștilor. Considerăm că am făcut un lucru bun: am completat veniturile colectiviștilor și în același timp am contribuit și noi într-o măsură oarecare la aprovizionarea oamenilor muncii cu păsări și ouă. Pentru anul viitor ne-am propus să dezvoltăm creșterea păsărilor.

În creșterea păsărilor o preocupare a mea este buna lor îngrijire. Știm că puii pînă la o săptămînă sînt foarte gingași. Tocmai de aceea am dat o mare atenție hrănirii lor, folosind uruieli uscate, brînză de vaci, lucernă verde tocată mărunt, iar după ce puii au împlinit vîrsta de două luni le-am dat și gozuri de grîu, precum și alte furaje concentrate.

Curățenia zilnică a pătulelor, dezinfectarea lor cu regularitate, cît și vaccinarea puilor de către medicul veterinar, cînd aceștia au împlinit 3 săptămîni, au fost de asemenea o preocupare a noastră.

Am ascultat cu mare interes cele spuse de tovarășul director al gospodăriei de stat din Andrășești referitor la adăpostirea păsărilor în cotețe mobile simple. Eu cred că și noi putem să folosim această metodă.

Din experiența proprie m-am convins că cele mai mari pierderi prin mortalitate la păsări le avem în primele 2 săptămîni, cînd puii sînt foarte pretențioși la temperatură, umiditate și furajare. Propun ca, în limita posibilităților, centrele avicole să crească puii și să-i livreze cînd au vîrsta de circa două săptămîni.

Aș mai propune ca în timpul iernii, în fiecare gospodărie agricolă colectivă sau pe centre de gospodării să se organizeze cursuri de scurtă durată unde crescătorii de păsări să primească noțiunile elementare asupra felului cum trebuie să se ocupe de creșterea păsărilor. La fel, propun ca gospodăriile agricole colective să se orienteze în așa fel în selecționarea crescătorilor de păsări ca, pe cît posibil, aceștia să fie numai femei, deoarece ele se pricep mai bine la această muncă.

Cuvîntul tovarășului Ion Bănică,

președintele G.A.C. din comuna Smeeni, regiunea Ploiești

Vreau să arăt și eu consfătuirii cum a crescut gospodăria noastră ca urmare a dezvoltării proprietății obștești. Gospodăria noastră se numără printre gospodăriile tinere din raionul Buzău. La inaugurare, în noiembrie 1958, ea nu avea decît 27 familii cu 61 hectare. Pînă în prezent numărul familiilor a crescut la 332, iar suprafața — la 1.074 hectare. Cu toate că gospodăria a împlinit numai 3 ani de la constituire, prin munca harnică a colectiviștilor noștri, în frunte cu comuniștii, am obținut rezultate bune în creșterea producției agricole și dezvoltarea proprietății obștești. Dacă în anul 1960 am obținut o producție medie la hectar de 1.728 kg. grîu, 2.327 kg. porumb boabe, 19.400 kg. sfeclă de zahăr și 1.300 kg. floarea-soarelui, în anul acesta producția medie la hectar a fost la grîu de 2.080 kg., la porumb de 3.880 kg. boabe, la sfeclă de zahăr de 22.000 kg. și la floarea-soarelui de 1.640 kg. Aceasta ne-a permis să vindem statului, pe bază de contract, o cantitate de 453 tone cereale și întreaga cantitate de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr realizate, care ne-au adus un venit de peste 700.000 lei.

Dezvoltarea sectorului zootehnic a stat permanent în atenția noastră. În prezent gospodăria are 233 bovine, din care 60 vaci cu lapte, 900 oi, 290 porci, din care 150 contractați cu statul și 800 păsări. Sectorul zootehnic ne-a adus în acest an un venit de peste 400.000 lei.

Toate vacile noastre sînt din rasa brună de Maramureș, oile sînt din rasa țigaie, varietatea ruginie și bucălaie. Producția realizată la unele vaci este de circa 4.800 litri lapte. La oi s-a obținut o producție medie de lînă de 2,500 kg. de fiecare oaie. De la fiecare scroafă s-au obținut în medie 16 purcei la două fătări. Pentru dezvoltarea proprietății obștești, consiliul de conducere s-a îngrijit ca în fiecare an să se facă o repartizare justă a producției și veniturilor bănești, asigurîndu-se fondul și rezerva de semințe și furaje și respectîndu-se cu strictețe obligațiile contractuale de livrare a produselor agricole către stat și pentru plata muncilor S.M.T.

Aplicînd în practică recomandările făcute de partid cu prilejul consfătuirii de la Constanța, am repartizat pentru fondul de bază și un anumit procent din producție, în natură. În 1960 și în anul acesta noi am repartizat pentru fondul de bază 3 la sută din producția de grîu și porumb. Grija gospodăriei noastre pentru creșterea fondului de bază a făcut ca acesta să crească de la 28.305 lei, cît era la constituire, la 727.000 lei în prezent. Fondurile reținute au fost folosite pentru procurarea unui număr de 15 vaci, 35 vițele, 22 porci și la construirea unei îngrășătorii pentru 150 de porci, a unui pătul de 20 vagoane, a unui saivan pentru 1.500 oi, a unei magazii de 30 de vagoane și pentru cumpărarea unui autocamion.

Pentru reducerea cheltuielilor la executarea construcțiilor am folosit materiale din resurse locale. Cărămida necesară s-a făcut în cadrul gospodăriei. Pentru învelit s-a folosit stuful, iar ca material lemnos la o parte din construcții s-au folosit salcîmi procurați pe plan local. Toate construcțiile s-au făcut cu forța de muncă din cadrul gospodăriei.

Dezvoltarea sectorului zootehnic a contribuit la creșterea proprietății obștești și, pe această bază, a crescut și nivelul de trai al colectiviștilor. În anul 1960 valoarea zilei-muncă a fost de 41 lei, iar în acest an s-a ridicat la 48 lei. Veniturile mari ale colectiviștilor constituie un exemplu convingător pentru ceilalți țărani muncitori din comună. Numai anul acesta, de pildă, în gospodăria noastră au intrat peste 200 familii.

Datorită muncii colectiviștilor și ajutorului dat de stat, proprietatea obștească a gospodăriei noastre este în prezent de 1.540.000 lei.

Asigur consfătuirea că în scurt timp gospodăria noastră va deveni o gospodărie mare și puternică.

Cuvîntul tovarășului Mihai Dobîrtă,

președintele G.A.C. din satul Cistei, regiunea Hunedoara

Gospodăria noastră colectivă, al cărei președinte sînt de peste 11 ani, este situată în bazinul pomiviticol Alba Iulia. Terenul frămîntat, cu dealuri întinse, puțin prielnice pentru cultura plantelor de cîmp, cît și condițiile de climă și sol ne oferă mari posibilități ca, alături de producția de cereale și creșterea animalelor să dezvoltăm pomicultura și viticultura. Pentru folosirea cît mai bună a pămîntului, consiliul de conducere, îndrumat de organizația de partid, și-a îndreptat atenția spre dealul Vîrtopi, în suprafață de aproape 400 ha. folosit în trecut ca pășune. Fiind supus procesului de eroziune și alunecărilor, terenul dădea anual o producție de circa 300—400 kg. masă verde la hectar. Potrivit planului de organizare a teritoriului gospodăriei, noi ne-am propus ca pe acest deal să plantăm pînă în anul 1965 în mod eșalonat 60 ha. cu viță de vie și 56 ha cu pomi. Pentru a stăvili și combate eroziunea solului am hotărît să plantăm via pe terase, să efectuăm plantații cu specii silvice pe cumpăna apelor și pe terenurile supuse alunecărilor, să aplicăm în complex și alte măsuri care să împiedice degradarea pămîntului.

Prin munca harnică a colectiviștilor noștri, numai în anii 1960 și 1961, s-a terasat și plantat viță de vie pe o suprafață de 12 ha., iar cu pomi am plantat 17 ha.

O mare atenție am dat stabilirii raportului între specii orientîndu-ne după indicațiile date de partid, de a extinde tot mai mult speciile și soiurile valoroase. Prin aplicarea acestei prețioase indicații, noi asigurăm ca merii și perii să reprezinte un procent de 37 la sută, cireșii, vișinii și caișii 17 la sută, iar nucii 15 la sută din numărul total al pomilor din livezile noastre.

În plantațiile de viță de vie, strugurii de masă vor ocupa 40 la sută din suprafața plantată. Specificul zonei în care este situată gospodăria ne-a orientat să organizăm producerea de material săditor viticol atît pentru nevoile noastre cît și pentru alte gospodării colective. Această îndeletnicire ne aduce mari venituri bănești. În anul 1960, de pildă, de pe 6 ha. școală de viță am obținut un venit total de 750.000 lei. Anual producem între 400—500 mii vițe altoite. La început, treaba n-a mers tocmai bine, nu aveam nici experiență și nici cadre pregătite în această direcție. Aceasta ne-a făcut să pregătim în stațiunea experimentală Crăciunelu de Jos 47 de colectiviști pentru meseria de viticultor. Astfel, în prezent cele două echipe de la școala de viță sînt încadrate numai cu colectiviști calificați. Unii colectiviști altoiesc zilnic pînă la 2.200 vițe în cele mai bune condiții tehnice.

În continuare vreau să arăt că gospodăria noastră nu este mulțumită de felul cum Agrosemul își respectă obligațiile contractuale în ce privește preluarea viței contractate. Anul trecut, de exemplu, Agrosemul-Alba Iulia a refuzat să ridice 170.000 vițe de calitatea I-a produse peste cantitatea minimă stabilită în contract. În felul acesta nu sîntem stimulați să producem mai mult material săditor.

Ca urmare a atenției date sectorului zootehnic avem în prezent 200 bovine din care 76 vaci și 75 vițele de prăsilă, 242 de porci și 500 de oi din care 300 cu lînă semifină și 700 păsări. Producția de lapte de la fiecare vacă furajată realizată pînă în prezent a ajuns la 2.100 litri, cu 300 litri mai mult decît în anul trecut și cu 800 mai mult decît în anul 1959.

În încheiere vorbitorul a spus: Ne angajăm în fața partidului nostru să luptăm cu toată hotărîrea pentru dezvoltarea mai departe a gospodăriei colective, pentru creșterea necontenită a producției vegetale și animale, pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin din documentele celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Cuvîntul tovarășului Alexandru Ilieș

inginer agronom la G. A. C. Salonta, regiunea Crișana

La începutul anului 1960, cînd s-a înființat gospodăria noastră colectivă din Salonta, am socotit că e de datoria mea de comunist să cer comitetului raional de partid și comitetului executiv al sfatului popular raional să fiu trimis să lucrez în cadrul acestei tinere unități agricole socialiste, cu atît mai mult, cu cît sînt din partea locului și deci cunosc condițiile pedoclimatice și posibilitățile ei de dezvoltare economică, cunosc oamenii și hărnicia lor.

Prima grijă a fost să dau ajutor la întocmirea planului anual de producție, stabilind împreună cu consiliul de conducere al gospodăriei cifre mobilizatoare, pe deplin posibile de realizat în condițiile muncii unite, cu mijloace mecanizate, pe ogoare fără haturi, precum și măsurile tehnico-organizatorice menite să ducă la îndeplinirea prevederilor de plan.

În campania de primăvară m-am ocupat în mod deosebit de selectarea semințelor și de încercarea puterii lor de încolțire, arătînd colectiviștilor însemnătatea acestor lucrări în sporirea recoltei la hectar. Îndată ce s-a desprimăvărat am îndrumat brigadierii de cîmp să treacă grabnic la grăparea ogoarelor.

În perioada întreținerii culturilor am urmărit permanent și amănunțit calitatea lucrărilor, pentru a asigura o densitate corespunzătoare a plantelor la hectar. Acolo unde a fost cazul, de exemplu la brigada a III-a, văzînd că unii colectiviști nu prășesc porumbul și sfecla de zahăr cum trebuie, brigadierul a trebuit să ia măsuri pentru refacerea lucrărilor. La prima adunare generală am ridicat această problemă, arătînd ce pagube se produc dacă se lucrează de mîntuială. Aceasta a dus la întărirea simțului de răspundere al colectiviștilor pentru efectuarea lucrărilor la timp și în bune condiții agrotehnice.

Cînd a venit vremea secerișului, tot într-o adunare generală am demonstrat prin calcule necesitatea prinderii momentului coacerii în pîrgă a grîului, stabilind apoi împreună cu brigadierii eșalonarea recoltării pe fiecare parcelă, cu ajutorul secerătorilor-legători. Strădania depusă de noi s-a concretizat în recoltele obținute. Cu toate că vremea a fost secetoasă prin părțile noastre am reușit să realizăm producții cu 600 kg. grîu și 753 kg. de porumb boabe la ha. mai mari decît întovărășirile agricole din jur. Toate acestea au constituit un puternic argument în munca politică de convingere care s-a desfășurat în rîndul țăranilor întovărășiți, ceea ce a făcut ca la începutul acestei luni agricultura din raza Salontei să fie complet colectivizată.

Referindu-se la sectorul zootehnic vorbitorul a spus printre altele: Cînd s-a pus problema introducerii în gospodăria noastră a rasei de porci Marele Alb, s-au ridicat obiecții din partea unor membri ai consiliului de conducere, deoarece în raionul nostru intrase în tradiție creșterea porcilor din rasa Mangalița. Noi am explicat superioritatea rasei Marele Alb față de Mangalița, care constă în prolificitatea mai mare și creșterea rapidă în greutate. Astăzi, colectiviștii noștri se mîndresc cu ferma de porcine formată numai din exemplare din această rasă. Recent am încheiat un contract cu statul pentru îngrășarea a 700 de porci în anul 1962.

Cuvîntul tovarășului Marin Segărceanu,

președintele G.A.C. din comuna Rastu, regiunea Oltenia

La această consfătuire organizată din inițiativa conducerii partidului nostru drag, aș vrea să vorbesc despre dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăria noastră colectivă. În munca de consolidare economică a gospodăriei ne-am convins cît de prețioasă este indicația partidului cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească. De aceea, colectiviștii noștri și-au pus la inimă dezvoltarea acestui sector. Dar să nu credeți că de la început lucrurile au mers așa ca pe roate. Unii colectiviști susțineau că sectorul zootehnic n-ar fi, chipurile, rentabil. De aceea, la sfîrșitul anului 1959, gospodăria noastră avea în proprietate obștească numai 70 vaci, 19 scroafe și 886 oi.

Desfășurind o largă muncă politică, bazată pe argumente convingătoare, pe calcule concrete, făcute cu creionul pe hîrtie, comuniștii au reușit să demonstreze întregii mase de colectiviști că dezvoltarea creșterii animalelor și sporirea producției acestora este în interesul întăririi gospodăriei, în interesul fiecărui colectivist în parte. Dacă în 1959, mai erau colectiviști care șovăiau atunci cînd era vorba de dezvoltarea sectorului zootehnic, anul acesta toți colectiviștii au hotărît în adunarea generală ca efectivul de animale să sporească cu încă 40 vaci cu lapte și 120 juninci. Așa am ajuns să avem acum în proprietate obștească 1.059 taurine din care 487 vaci și juninci, 3.212 ovine din care 2.000 oi cu lînă fină și semifină, 912 porcine din care 125 scroafe, și 5.460 păsări. Acum încărcătura de animale la 100 ha. a ajuns la 15 vaci și juninci, 100 oi, 4 scroafe și 320 păsări.

Organizația de partid și consiliul de conducere au hotărît ca munca de îngrijitori să fie încredințată celor mai destoinici colectiviști și colectiviste, oameni cu dragoste și pasiune față de această muncă, care au dovedit că sînt dornici să-și însușească și să aplice metodele zootehnice înaintate.

Pentru hrana animalelor am asigurat o puternică bază furajeră. Am însilozat în total 550 vagoane porumb siloz, revenind 10 tone de fiecare vacă și 0,5 tone de fiecare oaie și scroafă. De asemenea, am mai procurat 200 vagoane de borhot de la fabrica de zahăr Livezi-Podari cu care gospodăria noastră a contractat și livrat sfecla de zahăr de pe 400 de ha. Avem suficiente cantități de fibroase și concentrate, așa că vom putea îndeplini planul la producția animală.

În acest an noi am contractat și vîndut statului 2.500 hl. lapte de vacă, 602 hl. lapte de oaie, 5 tone lînă, 90.000 ouă, 325 porci grași și 95 capete tineret taurin mascul la o greutate medie de peste 300 kg. Veniturile realizate în acest an numai din sectorul zootehnic se ridică la suma de 1.600.000 lei. Creșterea producției agricole și valorificarea prin contractări a unor cantități tot mai mari de grîu, porumb, lapte, carne, lînă etc. au determinat sporirea veniturilor colectiviștilor. Valoarea unei zile-muncă însumează anul acesta peste 32 lei.

Noi, tovarăși, sîntem hotărîți să îndeplinim cu cinste sarcinile ce ne revin din hotărîrile partidului, să muncim cu și mai multă rîvnă pentru dezvoltarea gospodăriei noastre colective.

Cuvîntul tovarășului Mihai Nagy,

președintele G. A. C. din satul Goreni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

Una din principalele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. este creșterea efectivelor de animale și mărirea producției lor. Această sarcină a stat și stă în centrul atenției organizației de bază din cadrul gospodăriei noastre colective și a consiliului de conducere. Prin măsurile luate s-a reușit ca din 1953, al 2-lea an de la înființarea gospodăriei, și pînă acum, numărul bovinelor să crească de la 12 la 253, revenind 30 de capete la 100 ha. teren agricol. Numărul vacilor a crescut de la 6 la 103, ajungînd la 12 vaci la 100 hectare. La specia ovine, față de 200 existente în 1953, avem în prezent 474, adică 54 capete la 100 hectare. O dezvoltare frumoasă am avut și la porcine unde de la 10 avem în prezent 155 porci, din care 28 scroafe, revenind 26 la 100 hectare teren arabil.

Ocupîndu-se de problemele îngrijirii animalelor, vorbitorul a spus: La fiecare specie și categorie de animale am repartizat pe un timp cît mai îndelungat colectiviști pricepuți, care iubesc animalele. Așa, de exemplu, avem pe îngrijitorul de vaci Ioan Gheorghiță care îngrijește de patru ani aceeași grupă de vaci, fapt ce a făcut să obțină cele mai bune rezultate la fătări și la producția de lapte. De asemenea Rad Alexandru lucrează de 5 ani la îngrijirea viteilor categoria 20 zile—6 luni. El a căpătat o mare experiență în această muncă, obținînd bune rezultate atît în reducerea procentului de mortalitate cît și în creștere în greutate.

Permanentizarea îngrijitorilor de animale s-a făcut în gospodăria noastră și la oi și porci, unde de peste 6 ani lucrează aceeași oameni.

Animalele sînt date în primire fiecărui îngrijitor pe bază de proces verbal de către brigadierul zootehnic. La fel se dă și inventarul respectiv. Împreună cu controlul regulat ce se face, aceasta asigură responsabilitatea fiecărui om față de animale și bunurile gospodăriei.

În ceea ce privește retribuția muncii în sectorul zootehnic, consiliul de conducere, sprijinit de organizația de bază a gospodăriei, a luptat pentru aplicarea retribuției după producție, colectiviștii fiind cointeresați în felul acesta în îngrijirea și întreținerea animalelor în bune condiții. Mulgătorii primesc în timpul verii pentru fiecare 100 litri lapte realizat 1,50 zile-muncă, iar în timp de iarnă 2,25 zile-muncă. De asemenea, pentru fiecare vițel obținut și crescut pînă la vîrsta de 3 săptămîni, mulgătorii mai primesc cîte 10 zile-muncă.

Măsurile luate pentru selecționarea și permanentizarea crescătorilor de animale, precum și cele privind retribuirea lor au făcut ca în gospodăria noastră să obținem rezultate în sporirea efectivelor și mărirea producției pe cap de animal.

Ne vom ocupa pe mai departe de creșterea numărului de animale și ridicarea producției acestora.

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Irimia,

președintele G.A.C. din comuna Bucecea, regiunea Suceava

Gospodăria noastră a luat ființă la 24 ianuarie 1960 și în prezent cuprinde întreaga comună, adică 2.100 hectare teren agricol. O ramură importantă de producție în gospodăria noastră este creșterea animalelor. Deși tînără, gospodăria noastră are un sector zootehnic dezvoltat, care cuprinde 402 bovine din care 202 vaci și juninci, 310 porcine din care 33 scroafe, 550 ovine din care 430 oi mame. Aceasta înseamnă că la fiecare sută de hectare teren agricol revin cîte 40 bovine din care 20 vaci și juninci, 31 porcine și 55 oi.

Vreau să arăt cum am reușit noi să dezvoltăm sectorul zootehnic, să asigurăm pentru animale baza furajeră necesară și în același timp să cultivăm suprafețe însemnate cu cereale și culturi tehnice. Baza hrănirii pentru animalele noastre în perioada de stabulație o constituie porumbul siloz, borhotul de la fabrica de zahăr Bucecea, fînurile naturale și cultivate, strujenii și paiele tocate, pleava, la care se adaugă și concentrate. Gospodăria noastră are 157 hectare pășune naturală, 120 hectare fînețe și 120 hectare cultivate cu trifoi și lucernă. Am acordat o atenție deosebită îmbunătățirii pășunilor, pentru a obține producții mari de masă verde la hectar necesare în perioada de vară.

Iată pe scurt ce lucrări am făcut noi pe pășuni și fînețe și cum am folosit pășunea. Cele 120 hectare fînețe au fost grăpate în primăvară, iar pe unele suprafețe mai slab productive am împrăștiat bălegar de oaie și unele cantități de îngrășăminte chimice. Aceasta a făcut să obținem cîte 4.800 kg. fîn uscat la hectar. Pe pășune am împrăștiat o mare cantitate de urină provenită de la animalele gospodăriei și care s-a dat în proporție de unu la trei cu apă. Am practicat în mod organizat tîrlirea pășunii, atît cu oile cît și cu bovinele. Pășunea a fost grăpată, curățată de mușuroaie și în repetate rînduri de spini. Pe o suprafață de 68 ha. am făcut irigarea prin aspersiune cu apă provenită dintr-un iaz. De pe această suprafață s-au realizat peste 10.000 kg. masă verde la hectar.

Pășunatul a fost făcut rațional pe parcele, folosindu-ne de păstor electric, lucru ce a făcut să realizăm și însemnate economii de zile-muncă. Pășunea destinată vacilor de lapte a fost împărțită în 5 parcele de cîte 13—14 ha. Pe o parcelă s-a pășunat cîte 5—6 zile. După scoaterea vacilor, parcela pășunată a fost irigată imediat la saturație. În felul acesta masa verde s-a refăcut repede. Pe aceeași parcelă s-a pășunat, în cursul sezonului, de 5—6 ori. De asemenea, suprafața de pășune a fost repartizată pe specii de animale încă din primăvară. Pentru a evita degradarea pășunilor, am oprit pășunatul pe timp ploios, asigurînd animalelor în acest timp masă verde de pe o suprafață de 7 ha. cultivată în acest scop cu borceag și lucernă.

Cu asemenea furajare, sectorul nostru zootehnic, deși tînăr, ne-a dat o producție mare și ne-a adus venituri însemnate în acest an. Astfel, producția de lapte de la cele 161 vaci, pînă la 15 decembrie, este de 2.500 litri pe cap de vacă furajată.

Paralel cu asigurarea unei baze furajere bogate și variate, noi ne-am preocupat în mod deosebit și de pregătirea la locul de muncă a o serie de îngrijitori buni și cu dragoste față de animale și care și-au adus contribuția la sporirea producției la fiecare animal.

Pentru a asigura baza furajeră, în afară de porumbul siloz și fînurile cultivate pe suprafețe care să ne asigure cantitatea necesară, vom da în continuare atenție îmbunătățirii pășunilor și fînețelor naturale. Vom executa pe întreaga suprafață grăparea și curățatul pășunilor de spini și mușuroaie. Pe 60 hectare pășune vom aplica îngrășăminte naturale și chimice, precum și urina de la animale. Pe 90 hectare vom face în continuare irigarea, care dă rezultate foarte bune. În afară de aceasta, încă din toamnă am executat lucrări de supraînsămînțare cu ierburi pe o suprafață de 60 hectare și s-au făcut lucrări pentru oprirea eroziunii solului pe o suprafață de 12 hectare de pășune.

În munca noastră avem și unele greutăți, și consider necesar să le arăt aici în consfătuire. Pentru aplicarea mecanizării în grajduri noi nu am găsit în toată regiunea Suceava linie de decovil și vagonete. Nu găsim nici biberoanele atît de necesare pentru alăptarea viteilor. De asemenea se simte nevoie de cisterne de diferite mărimi, cu ajutorul cărora să putem transporta urina la cîmp. Am dori să fim aprovizionați și cu mașini speciale cu ajutorul cărora să putem încărca, descărca și împrăștia gunoiul de grajd, avînd în vedere creșterea cantităților de gunoi pe măsura creșterii efectivului de animale.

Îmi exprim bucuria și mulțumirea pentru faptul că am putut lua parte la această consfătuire, unde am învățat mult din experiența altor gospodării agricole colective. Întors acasă mă voi strădui să mobilizez cu sprijinul organizației de partid pe toți colectiviștii la realizarea și depășirea sarcinilor ce ne stau în față.

Eliberarea teritoriului Goa de sub dominaţia colonialiştilor portughezi

Pînă de curînd Goa era ultima colonie străină de pe pămîntul Indiei. Suprafaţa ei, împreună cu cele două porturi Diu şi Daman, este de 1.344 mile pătrate. Pe timpul stăpînirii colonialiste, populaţia de aici se compunea din 636.000 de indieni şi numai 517 portughezi (în afară de soldaţii din trupele coloniale).

Teritoriul acesta — parte din pămîntul Indiei — bogat în diferite minerale, orez, piper, palmier de cocos etc., a fost timp de peste 450 de ani stăpînit de colonialiştii portughezi, care au transformat pe indienii de aici „în nişte sclavi în propria lor casă". Cu toate persecuţiile colonialiştilor, poporul din Goa nu a încetat lupta sa de eliberare, pentru unirea teritoriului Goa cu India. Acţiunile împotriva colonialiştilor portughezi au luat o amploare deosebit de mare în perioada 1954—1955. Pe atunci, autorităţile portugheze au reuşit să înăbuşe mişcarea de eliberare prin masacre şi arestări în masă. „Din 1956 — scria în august 1961 revista indiană Link — peste 10.000 de goanezi au fost aruncaţi în închisoare, iar tribunalul militar a condamnat peste 350 de patrioţi la muncă silnică pe termene între 3 şi 28 de ani". Deşi interzise, partidele politice din Goa au încheiat un acord cu privire la unitatea de acţiune şi au stabilit legături cu Comitetul Naţional din India al mişcării pentru eliberarea teritoriului Goa, creat în decembrie 1960.

În luna iunie 1961 a avut loc în India „Săptămîna Goa" — o campanie de mitinguri şi demonstraţii de masă desfăşurată sub lozinca: „Libertate pentru Goa în 1961".

Într-adevăr, Goa a scuturat pentru totdeauna jugul asupritorilor şi jefuitorilor portughezi. „Divizia a 11-a a armatei indiene, susţinută de aviaţie şi marină — a declarat la 18 decembrie, Krishna Menon, ministrul Apărării al Republicii India — a pătruns în trei puncte pe teritoriul Goa cu scopul de a salva populaţia acestui teritoriu de represiunile şi teroarea autorităţilor colonialiste portugheze". Apoi, unităţile celei de-a 17-a divizii de infanterie a Indiei au pătruns în teritoriul Goa, eliberînd mai multe localităţi din partea de nord şi răsărit a teritoriului. În acelaşi timp au intrat în acţiune şi avioanele cu reacţie indiene care au bombardat în repetate rînduri aeroportul Panjim şi instalaţiile acestuia, eliminînd orice posibilitate de ripostă a aviaţiei portugheze. Pretutindeni populaţia a făcut o primire entuziastă trupelor eliberatoare.

La 19 decembrie, forţele portugheze au capitulat la Panjim, capitala teritoriulu Goa, Daman şi Diu. Astfel au luat sfîrşit operaţiunile întreprinse de armata indiană pentru eliberarea acestor teritorii indiene. Generalul maior Kennet Kandeth a fost numit în funcţia de guvernator militar în Goa.

După sute de ani de asuprire colonială, poporul din Goa se bucură de libertate.

Diamante şi aur etc., trestie de zahăr, orez...

Timp de 150 de ani, colonialiştii englezi au cărat din Guyana — singura lor colonie de pe continentul sud-american — diamantele, aurul, zahărul, orezul, cacaoa, nesinchisindu-se de mizeria în care trăiesc cei 500.000 de locuitori ai acestei colonii.

Acaparînd pămînturile cele mai fertile şi exploatînd munca ţăranilor, plantatorii englezi realizează anual profituri de milioane lire sterline, pe care le transferă în Anglia. Compania „Fraţii Booker", de pildă, stăpîneşte uriaşe plantaţii de trestie de zahăr şi produce anual în întreprinderile sale de prelucrare, peste 20.000 de vagoane de zahăr. Compania „Fraţii Booker" printre acţionarii căreia figurează mai multe concerne engleze, are peste 100 de filiale în Guyana şi în alte ţări din bazinul Mării Caraibilor. Firmele engleze ca şi cele americane-canadiene, storc fără pic de ruşine bogăţiile Guyanei.

Pentru diamantele şi aurul acestei ţări, pentru uriaşele plantaţii de trestie de zahăr, pentru orez, cacao, etc., au fost exterminaţi aproape în întregime indienii — locuitorii băştinaşi ai ţării, şi sînt exploataţi la sînge cei 500.000 de locuitori ai Guyanei, în majoritate originari din Africa şi Asia.

Poporul Guyanei însă nu încetează lupta pentru libertate, împotriva asupritorilor. Oricît ar încerca autorităţile engleze să-şi instituie controlul asupra organizaţiilor muncitoreşti, oricîte manevre şi persecuţii ar încerca colonialiştii împotriva forţelor patriotice, poporul Guyanei ştie că independenţa naţională şi dezvoltarea economică a ţării se cuceresc prin luptă împotriva asupritorilor.

Guyana britanică revendică independenţa pînă la 31 mai 1962. În acest scop, primul ministru al Guyanei, Cheddi Jagan, a sosit pe ziua de 1 decembrie la Londra unde a declarat: „Dorim să obţinem independenţa pînă la 31 mai anul viitor".

R. S.

NOUTĂŢI ŞTIINŢIFICE

STIMULATOR NOU DE CREŞTERE

Un grup de oameni de ştiinţă de la Universitatea din Moscova a realizat un nou stimulator de creştere a plantelor. Stimulatorul se produce din extractul ciupercilor din sol. Noul stimulator sporeşte mult producţia la hectar a culturilor leguminoase, verzii, roşiilor şi a altor culturi. Se crede, de asemenea, că folosirea lui va contribui la deplasarea acestor culturi spre nord, spre regiunile de altitudine şi regiunile deşerte unde perioada de vegetaţie este mai scurtă.

S-au scos la iveală o serie de avantaje ale extractului din miceliul ciupercilor faţă de cunoscutele stimulatoare — giberelinele: el nu provoacă o lungire anormală a tulpinii şi o îngustare a frunzelor; totodată, folosirea lui nu este însoţită de o intensificare a creşterii buruienilor.

PORUMB DE MARE PRODUCŢIE LA HECTAR

Specialiştii Olbricht, Wladislaw Nadzwyczawski şi Adolf Nowak de la Institutul de cultură şi aclimatizare a plantelor din R.P. Polonă, au făcut experienţe pentru perfecţionarea unui nou soi de porumb de siloz care dă o mare producţie la hectar — soiul „Czeszuwskaja". Producţia la hectar a acestui soi este de 1.200 chintale masă verde, sau aproximativ 60 chintale porumb boabe.

VAGON AUTOPROPULSAT PENTRU CIOBANI

Colaboratorii filialei de mecanizare a Institutului de cercetări ştiinţifice în domeniul agriculturii din Daghestan (U.R.S.S.) au creat un vagon autopropulsat pentru ciobanii turmelor de oi aflate la mare distanţă de centrele populate.

Pe şasiul autocamionului „ZIL-157", care poate trece prin terenuri accidentate, se instalează o încăpere din metal, cu instalaţii de lumină electrică şi ventilaţie. Aici se află tot ceea ce este necesar pentru cazarea ciobanilor. Vagonul este prevăzut cu 6 paturi, dulapuri pentru îmbrăcăminte, încălţăminte şi cărţi, nişe pentru păstrarea produselor alimentare, o masă, un aparat de radio etc.

Vagonul are de asemenea, un duş, o bucătărie în care se află o maşină de gătit cu combustibil lichid şi gaze lichefiate. Încăperea este încălzită cu apă caldă.

Vagonul este prevăzut cu o mică centrală electrică care este acţionată de axul pentru priza de forţă al motorului autocamionului. În felul acesta, centrala va alimenta cu energie electrică o instalaţie pentru tunderea oilor şi pomparea apei din fîntîni cu o adîncime pînă la 12 metri.

UN NOU PREPARAT FOLOSIT PENTRU CREŞTEREA FECUNDITĂŢII ANIMALELOR

Cunoscutul savant sovietic Mihail Zavadovski a descoperit un preparat care contribuie la creşterea fecundităţii animalelor indiferent de specie şi duce la creşterea producţiei de carne şi lapte.

Noul preparat se numeşte SJK (ser activ şi inactiv de cal), şi prin experienţe numeroase executate timp îndelungat s-au confirmat proprietăţile sale.

Astfel, experimentarea preparatului la 29.000 oi sterile a dat rezultate foarte bune. Această „turmă sterilă" a fătat 33.000 de miei (2.069 oi au fătat cîte doi miei gemeni, 406 oi cîte trei miei gemeni, iar aproximativ 100 de oi cîte 5—6 miei gemeni).

În sovhozul „Cim Kurgan", în urma folosirii preparatului s-a obţinut ca 100 de oi să fete în doi ani 456 de miei.

Rezultate bune s-au obţinut şi în urma folosirii lui la animalele pentru producţie.

În sovhozul „Veliko Alexeevski", viţeilor castraţi destinaţi îngrăşării li s-au inoculat la fiecare zece zile cîte 10 cm. cubi de ser SJK inactiv. După o lună de zile, la aceste animale s-a realizat un spor zilnic în greutate de 1.070 g., în timp ce la lotul martor de viţei (care nu au primit serul), creşterea în greutate a fost doar de 420 g.

La ferma sovhozului „Slavianski" s-a inoculat serul arătat vacilor care dădeau o cantitate mică de lapte. Cantitatea de lapte obţinută în fiecare zi de la o vacă injectată, fără a se mări cantitatea de furaj, a crescut cu 1,5—3 litri.

Volum mare de lucrări, recoltă bogată

Intensificînd întrecerea socialistă, mecanizatorii de la S.M.T. Sîntana, regiunea Crişana, au izbutit ca încă de la sfîrşitul lunii noiembrie să realizeze aproape 4.000 hantri peste planul anual de producţie.

Preocuparea principală a mecanizatorilor noştri a constituit-o îndeplinirea planului la toţi indicii. Astfel, semănatul, prăşitul mecanic şi recoltatul, de pildă, au fost realizate în proporţie de 148-170 la sută.

Pe tractor convenţional au fost făcuţi 525 hantri faţă de 500 hantri planificaţi. Ca rezultat al întrecerii socialiste organizate în întreprinderea noastră încă de la începutul anului, din cele 13 brigăzi existente în staţiune 7 şi-au depăşit planul anual, în frunte situîndu-se şefii de brigadă Toma Traian, Haras Iosif şi Cincu Tudor, cu toţii membri de partid. Dintre cei 70 mecanizatori care au depăşit sarcinile de plan prevăzute pentru anul 1961 fruntaşi s-au situat Bokor Ion, Bolovan Ion, Betea Teodor, Akerman Ion, Csipkar Alexandru, Bunai Ilie şi alţii.

Depăşirea planului anual de producţie a permis să se realizeze pe staţiune economii în valoare totală de 689.519 lei, reducîndu-se preţul de cost pe hantru cu 6,13 lei, acesta ajungînd la 53,55 lei.

Executînd lucrările la timpul potrivit şi de cea mai bună calitate mecanizatorii noştri au contribuit la obţinerea de producţii mari pe tarlalele gospodăriilor colective din raza de activitate. Astfel, gospodăriile colective „Viaţă Nouă" din Sîntana, „Secera şi Ciocanul" din Olari, şi „Voinţa Poporului" din Caporal Alexa, au obţinut între 1.788-2.260 kg grîu la ha. La cultura porumbului gospodăriile colective „Viaţă Nouă"-Sîntana, şi „24 Ianuarie"-Nădab au realizat între 4.134-9.092 kg ştiuleţi la ha.

O atenţie deosebită au acordat tehnicienii noştri organizării loturilor demonstrative la grîul de toamnă, porumb şi sfeclă de zahăr, de pe care s-au dobîndit recolte cu mult mai mari decît pe restul suprafeţelor ocupate cu culturile respective. Bunăoară, gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din Sîntana, de pe lotul de 120 ha cu grîu a obţinut o producţie de 4.210 kg la ha, iar de pe 120 ha lot de porumb, cîte 9.560 kg porumb ştiuleţi la ha. Gospodăria colectivă „Secera şi Ciocanul" din Olari a realizat de pe lotul de 10 ha cultivate cu sfeclă de zahăr 57.661 kg la ha, iar de pe 10 ha cîte 5.104 kg grîu la ha.

Producţii mari de pe loturile demonstrative au dobîndit şi alte gospodării agricole colective din raza de activitate a staţiunii noastre.

Pe baza acestor rezultate gospodăriile colective deservite de noi s-au angajat să obţină în anul 1962 pe suprafeţe întinse o producţie de 5.000 kg porumb boabe la ha în cultură neirigată. Pe aceste suprafeţe arăturile adînci şi fertilizarea solului cu îngrăşăminte naturale şi chimice au fost terminate.

FERICIAN TRAIAN
organizator de partid şi
Ing. MĂLAIEŞ ION
planificator la S.M.T.
Sîntana, regiunea Crişana

Muncitori, ingineri şi tehnicieni din agricultură

Pentru a fi la curent cu metodele tehnice noi folosite în agricultură, abonaţi-vă la REVISTA GOSPODĂRIILOR AGRICOLE DE STAT pe anul 1962.

Prin intermediul acestei publicaţii se face un larg schimb de experienţă între gospodăriile agricole de stat şi alte unităţi din sectorul socialist al agriculturii, în vederea sporirii producţiei agricole.

Abonamentele se fac direct prin redacţie, Bucureşti, B-dul Magheru nr. 28, achitarea făcîndu-se prin virament în contul nostru nr. 136.401.11 Banca de stat D.E.B.S. sau prin mandat poştal în cazul sumelor sub 100 lei.

Costul unui abonament este de lei 36 anual.

Buletinul muncilor agricole

REPARAŢIA UTILAJULUI AGRICOL A FOST INTENSIFICATĂ

În ultima săptămînă a căzut zăpadă în toate regiunile ţării. Tractoarele din S.M.T.-uri şi gospodării de stat ce se mai aflau încă în teren şi care aveau nevoie de reparaţii în vederea lucrărilor agricole de primăvară, au fost introduse în atelierele mecanice. Ritmul reparaţiilor a fost intensificat în bună măsură. În S.M.T.-uri tractoarele au fost reparate pînă zilele trecute în procent de 28,4 la sută, plugurile 22,1 la sută, semănătorile 34,3 la sută, cultivatoarele 19,1 la sută, grapele cu discuri 26,5 la sută.

A fost intensificată reparaţia utilajului şi în gospodăriile de stat. Pînă acum, în aceste unităţi tractoarele s-au reparat în proporţie de 25 la sută, plugurile 21 la sută, semănătorile de porumb 32 la sută, grapele cu discuri 24 la sută. Cele mai bune rezultate la reparatul tractoarelor le-au obţinut unităţile din cadrul Trusturilor Gostat Dobrogea, Maramureş şi Banat.

Numeroase tractoare din S.M.T.-uri şi gospodării de stat care au nevoie de reparaţii capitale şi generale au fost afluite în cele 15 centre mecanice din ţară. Pînă acum în aceste unităţi au fost reparate 228 tractoare din S.M.T. şi 315 din gospodării de stat.

STROPIRILE DE IARNĂ LA POMI TREBUIE INTENS CONTINUATE

În săptămîna care a trecut a fost continuată acţiunea de executare a gropilor în vederea plantării pomilor.

De asemenea au continuat şi stropirile de iarnă la pomi. În regiunea Argeş, de pildă, au fost stropiţi 1.820.508 pomi, în regiunea Ploieşti 755.552, în regiunea Maramureş 650.045 pomi. Sînt însă regiuni — Cluj şi Hunedoara, de pildă, unde stropirile de iarnă la pomi se desfăşoară necorespunzător. Această acţiune trebuie continuată cu intensitate folosindu-se fiecare zi bună şi întreaga capacitate de lucru a utilajelor.

TOATĂ ATENŢIA CULTURILOR FORŢATE ÎN RĂSADNIŢE ŞI SERE

Anul acesta, urmînd îndrumările primite din partea Ministerului Agriculturii, numeroase unităţi agricole socialiste au început din timp construirea de răsadniţe. Acestei lucrări i se acordă o importanţă deosebită mai ales în bazinul de aprovizionare al oraşului Bucureşti, în regiunile Crişana şi Banat. Totodată au fost intensificate lucrările în vederea obţinerii de culturi forţate în răsadniţe şi sere.

Trebuie arătat însă că în unităţile din bazinele legumicole aflate în jurul unor importante centre muncitoreşti, preocuparea pentru obţinerea de legume proaspete timpurii este încă slabă. Aşa stau lucrurile, de exemplu, în unităţile din raza oraşului Constanţa (unde pînă acum nu s-a făcut mai nimic pentru a se obţine culturi forţate), în cele din jurul oraşului Craiova etc. Este necesar ca organele agricole şi conducerile unităţilor agricole socialiste să acorde toată atenţia obţinerii unor cantităţi sporite de legume timpurii în vederea bunei aprovizionări a oamenilor muncii cu legume pe timpul iernii.

CÎT MAI MARI CANTITĂŢI DE ÎNGRĂŞĂMINTE NATURALE

În arăturile adînci pentru însămînţările de primăvară au fost incorporate în total îngrăşăminte naturale pe 386.859 ha (7.812.330 tone). Se impune ca acţiunea de transportare a îngrăşămintelor organice să fie intensificată folosindu-se fiecare zi bună de lucru.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii